Biblioteca Centrală Regională Hunedoara

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XVII nr. 4550 — 4 pagini — 20 bani — Duminică 31 mai 1959

În curînd la fabrica de ciorapi „Adesgo" din Capitală se va începe producția ciorapilor, bluzelor pentru femei, cămășilor bărbătești etc. din fibre de relon romînesc, fibre produse la fabrica de la Săvinești.

În clișeu: Un aspect luat din atelierul de creație al întreprinderii. Creatoarele Emilia Dumitru, Ionela Alăman și Ecaterina Mihuț se consultă asupra unor modele noi de lenjerie pentru femei.

Foto: AGERPRES

Copiii noștri

Abia dacă se înalță de o suliță pe cer și soarele vine și bate în curtea mică, cu șiruri de umbrele multicolore din fața ferestrelor creșei. Strînge pe nesimțite mărgăritarele de rouă, încălzește iarba înaltă și fragedă, se furișează grijuliu și neliniștit printre perdele, în sălile mari cu pereți întregi numai ferestre. Cu graba cu care le face pe toate pare îndeamnă surorile: haide grăbiți-vă cît razele mele mai sînt încă lenevșe și blinde. Aduceți-mi smaleții aceia pe care i-am văzut ieri și alaltăieri în toate dimineațile. Aduceți-mi-i să mă zbengui puțin cu ei. Să le mingii pielea fină a obrajilor, să le sărut mîinile grăsuțe cu grupițe dulci deasupra degetelor, să-mi treo razele prin cîrlionții lor fini și blonzi, să le dau sur din aurul meu și putere din puterea mea. Și surorile cu spiritul lor intuitiv de femei, înțeleg bine gîndurile hătrînului soare și se grăbesc să satoe peichindeii.

Din dulapuri unde miroase a levănțică, a săpun, a rufe uscate la vînt și la soare, sînt scoase rochițe cu bulinițe roșii și cu guleraș. Și fetițele dar și băieții sînt îmbrăcați cu ele. Cei mici rămîn în paturi sau în țarcurile puse la soare. Ceilalți, care au început să guste din marile bucurii ale siguranței de sine, ale independenței, merg afară. Ca să nu te împrăștie, să se păstreze cît de cît o disciplină, copiii se țin unii de alții dar nu de mîini, ci de poalele rochițelor. Și ies așa în rînd legănîndu-se și lipăind mărunt cu talpa încălțărilor, gălăgioși nevoie mare ca niște boboci aurii porniți spre lac. Surorile îșI aduc scăunașele liliputane luate dintr-o sală de clasă de alături de la cămin și privesc discrete la întîlnirea copiilor cu soarele.

Și joaca începe.

—Gheorghiță! Nu rupe florile, Gheorghiță!

Incidentele sînt inevitabile. Gheorghiță se uită o clipită doar în partea de unde a fost strigat. Se uită surprins și mirat, dar își vede de treabă mai departe. Curiozitatea pentru ceea ce a descoperit azi e mare. De aceea continuă să se uite la minunea ce o strînge în pumni: o panseluță viorie cu petalele moi, catifelate.

Neîndeminatic strică floarea gingașă și o aduce așa sorei. Sora, o femeie trecută de treisprezece ani, înaltă, dreaptă, cu părul negru și des, rîde rar și cald, din adîncul pieptului și sărută pumnișorul lui Gheorghiță.

—A... strengarule! Să te văd cu cînd o să fii mare. Atunci să vii să-mi aduci flori!

Strengarul nu pricepe sensul mîngîierilor sorei și pleacă împăcat să se joace cu ceilalți.

Și joaca ține așa două ceasuri încheiate. Pe parcurs se mai ivesc incidente. Se iscă aprige încăierări pentru o gălbinuță găsită în iarbă, pentru o batistă smulsă din buzunarul mare al rochiței, cine știe pentru mai ce. Dar plinsetele trec repede. Și hătrînul soare șterge lacrimile brobonite pe obraz. La 10 toată lumea, lumea asta mică, gălăgioasă, gingașe, merge din nou la masă și pe urmă la culcare pînă la prînz. După amiază evenimentele se înmulțesc. Vin mamele. Cei mai mărișori, pentru care drumul pînă acasă oferă o sumedenie de locuri noi în culori și forme neînchipuite și neînțelese, îșI întîmpină mamele cu explozii de încîntare, cu strigăte, cu rîsete. Revederile sînt de o duioșie copleșitoare. După ceasurile petrecute în uzină, după efortul și încordarea celor cît ore de muncă, lîngă copiii aceștia curați, sănătoși, hrăniți la timp, femeile trăiesc bucuria profundă a liniștii, a eliberării de preocupările de toată ziua. În fiecare zi, după amiază, după ce au ieșit din schimb, mamele de la uzinele „23 August" din Capitală vin să-și ia copiii de la creșă. Sînt aici zilnic 50—52 de copii, lăsați în grija surorilor. Dincolo la cămin sînt mai mulți. Peste 90.

La cămin... Dar căminul astăzi aproape că nici nu se simte. Sălile de clasă sînt goale. Goale și sălile de joc. Numai niște fete lustruiesc ceara dată pe linoleum și curăță covoarele moi. În curte, o grupă s-a adunat sub un cais mare și copiii ascultă atenți educatoarea. În tot căminul e liniște. O liniște nefirească pentru un loc unde sînt copii. Se vede că lipsește ceva. Liniștea asta nu ține însă mult. Pe la ceasurile 11 totul se umple de larmă. „A venit grupa mare!" Vestea face înconjurul căminului și al creșei tocmai pînă la bucătărie. În grupa mare sînt copii care merg la școală în toamna viitoare. Astăzi au făcut prima lor vizită la școală, la școala medie nr. 29 din cartier. Au stat în bănci cu școlarii, au ascultat lecții, au luat parte la rezolvarea problemelor. Eveniment mare. La bucătărie de altfel s-au pregătit în taină bunătăți.

În răcoarea sălilor și în miresmul de ceară proaspătă, copiii au adus cu ei miros de trupuri calde, de păr încălzit la soare. Își leapădă șorțulețele care de dimineață arătau foarte frumos călcate și apretate, își clătesc grăbiți mîinile și se string în sala de clasă pe scăunașele pitice, aranjate în jurul covorului cu alesături românești. Sînt copleșiți de impresii. Azi s-au văzut pentru un ceas școlari, pionieri. S-au văzut cum visează să fie încă de cînd aveau 4 sau 5 ani.

Educatoarea Nina Stamate trece în revistă cum s-au purtat „în vizită".

—Pe tine Viorel n-am să te mai iau de acum la școală. Te-ai purtat urît și pe drum și acolo în clasă!

Viorel e un băiețel slăbuț și blond cu buzele subțiri, gata oricînd să se strîmbe într-un zîmbet ironic. Ascultă serios observațiile educatoarei, deși se vede după ochi că se gîndește cu haz la năzbîtiile comise. Și fiindcă grupa are un musafir (eu) se face un rezumat al celor petrecute, prilej de a vedea posibilitatea de expunere a copiilor, memoria, puterea lor de sinteză. Copiii vor toți să vorbească, ceea ce e o notă foarte bună. Paiu Vlad, un băiețel cu ochii negri, apropiați ușor de rădăcina nasului, vrea să povestească despre gîscanul care și-a pierdut papucul. Valentin Rădulescu, un băiat viu și drăguț, despre cei trei urșulețl care s-au dus în pădure și s-au pierdut. În privința urșuleților se iscă controverse: s-a pierdut numai unul sau doi? Victor Tudose, teribil de voluntar în ceea ce face e de altă părere. Nici Viorel Ionescu și nici Vasile Ionică nu pun lucrurile la punct, ci doar aprind discuția încît nu se mai poate înțelege nimic. Ustina, mica Ustina Prohorov cu ochii mari se ridică de pe scăunașul ei și cînd băieții au reușit să se potolească vorbește moale și peltic despre urșuleții pierduți în pădure, lămurind lucrurile.

Copiii profită că au un musafir și se mîndrese fiecare cu ce poate. Valentin spune că tată-său e oțelar, deși cînd mă interesez mai bine aflu că e lăcătuș în uzină. Se vede că băiatului îi plac în mod deosebit oțelarii. Ionică Vasile știe numai atît că tatăl lui face motoare. Vasilica Costache, o fetiță înaltă cu obrazul brun, cu nasul drept, fin, spune serioasă și fără să-și dea seama ca băieții că maică-sa e muncitoare la turnătoria de fontă a uzinei. Laudele continuă cu lucrurile aflate în dulapurile cu jucării: figurine modelate din plastilină, din pîine, din hîrtie, desene inspirate din povestile ascultate la orele de clasă. Sutele astea de lucrușoare aflate aici sînt făcute de ei. Unele sînt frumoase, dovedind oarecare înclinație și fantezie, tractorul și vulpea și veverița lui Ionescu Vasile de pildă — altele stîngace. E un lucru extraordinar să-i vezi pe copii, mîndrindu-se cu munca lor, cu ceea ce au făcut ei, să-i vezi judecînd ceea ce este sau nu este frumos, să-i vezi prețuindu-se pe ei. Firește totul este foarte relativ, dar important este că copiii aceștia crescuți la creșa și căminul uzinelor „23 August", ca de altfel toți copiii crescuți în căminele și creșele create în țara noastră, cresc cu sentimentul acesta al propriilor lor puteri. Și e bine. De o mie de ori bine.

ELISABETA PETREANU

La clubul întreprinderii textile „Proletarul" din Bacău, a fost amenajat un colț al festivalului, unde tinerii muncitori, ingineri și tehnicieni din întreprindere organizează discuții în legătură cu apropiatul Festival al tineretului și studenților de la Viena, citesc reviste și publicații despre acest eveniment important, etc. În clișeu: Tinerii Constantin Vasiliu, Teodora Bursuc, Elena Hutanu, Gheorghe Bulgaru și Ecaterina Dosoftei, la colțul festivalului.

Foto: M. POPESCU

Pentru înlăturarea pierderilor de combustibil la alimentarea tractoarelor

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — La S.M.T. Slobioara a fost realizat nu de mult un dispozitiv a cărui folosire înlătură cu desăvîrșire pierderile de combustibil la alimentarea tractoarelor, aducînd importante economii. Cu ajutorul acestui dispozitiv, ușor de construit și puțin costisitor, alimentarea tractoarelor nu se mai face ca pînă acum cu găleți sau cu pompe speciale ci pe baza de diferențe de presiune din cisternă în rezervorul tractorului. Timpul de alimentare al unui tractor este redus în felul acesta la mai puțin de un minut și jumătate.

Dispozitivul a fost generalizat la toate S.M.T. din regiunea Constanța.

Institutul politehnic din Orașul Stalin în sprijinul industriei

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — Paralel cu munca de pregătire a viitorilor ingineri, cadrele didactice din cadrul Institutului politehnic din Orașul Stalin participă la rezolvarea unor probleme tehnico-științifice ale industriei regiunii Stalin.

Colectivele catedrelor de automobile, tractoare și termotehnică, de exemplu, au contribuit la crearea noilor tipuri de motoare de autocamioane și tractoare produse de uzinele „Steagul Roșu" Orașul Stalin, și uzinele de tractoare din Orașul Stalin.

Mașina automată de ascuțit cuțite pentru uzinele „Nicolae Cristea", inelele de ring de la fabricile „Partizanul Roșu" și „Drapelul Roșu", precum și angrenajele speciale necesare fabricii de pălării din Timișoara au fost de asemenea realizate de cadrele didactice ale catedrelor Tehnologia construcției de mașini, Organe de mașini și Rezistența materialelor din cadrul Institutului. De asemenea colectivele de la catedrele de Prelucrare la cald, Tehnologia metalelor și Tehnologia construcției de mașini au elaborat noi metode tehnologice de mare productivitate pentru industria constructoare de mașini, cum sînt: suprafinisarea suprafețelor cilindrice și plane, mărirea durabilității matrițelor prin sudură electrică și altele.

La Institut un alt colectiv de la catedra Industria lemnului și Tehnologia construcției de mașini a elaborat tehnologia fabricării lignometului — un produs de lemn stratificat, care înlocuiește cu succes metalul la fabricarea diferitelor piese de mașini. Din acest material s-au realizat roți dințate care se comportă mai bine în exploatare decît cele din fontă.

Incă 25 de sate vor fi electrificate în regiunea Iași

IAȘI — În regiunea Iași, în ultimii ani au fost electrificate 66 de sate, folosindu-se în acest scop posibilitățile locale. Multe dintre aceste sate au mici uzine electrice proprii iar altele folosesc energia electrică furnizată de uzinele unor unități agricole socialiste.

În acest an încă 25 de sate din regiune vor fi electrificate prin contribuția voluntară a țăranilor muncitori. La Prăbești, Bivolari, Oteleni, Arsura și în alte sate din regiune, țăranii muncitori au depus de pe acum în întregime sumele de bani cu care contribuie voluntar la efectuarea lucrărilor de electrificare.

(Agerpres)

Punctul pe i

Au venit, au văzut și au plecat...

Desen de GH. CHIRIAC

100 de milioane de kg. uleiuri comestibile vor fi produse în campania 1959 — 1960

Vineri și sîmbătă a avut loc la fabrica „Filimon Sîrbu" din Capitală o consfătuire cu directorii și inginerii șefi ai întreprinderilor producătoare de ulei, în care s-a analizat stadiul pregătirilor ce se fac pentru asigurarea unei bune prelucrări a noii recolte de floarea-soarelui.

În acest an fabricile de ulei vor fi aprovizionate, față de anul trecut, cu cantități sporite de materie primă, astfel ca în campania 1959—1960 să se producă aproximativ 100 DE MILIOANE KG. DE ULEIURI COMESTIBILE.

În vederea realizării acestei producții, Departamentul industriei alimentare a luat măsuri pentru mărirea capacităților de producție și folosirea mai bună a fabricilor existente, pentru obținerea unor cantități sporite de uleiuri din aceeași cantitate de semințe de floarea-soarelui și pentru îmbunătățirea calității produselor. Astfel, în prezent, în *toate fabricile producătoare de ulei se fac reparații capitale și curente*. Utilajele existente sînt reconditionate, iar multe fabrici sînt înzestrate cu noi utilaje și instalații produse în țară sau importate. De pe acum fabricile au fost asigurate cu piesele de schimb necesare reparațiilor curente în timpul campaniei. Pînă la deschiderea campaniei vor funcționa cursuri de ridicare a calificării muncitorilor.

În prezent aceste pregătiri se află într-un stadiu înaintat, astfel că înainte de termenul fixat pentru începerea campaniei toate fabricile vor fi gata pentru prelucrarea noii recolte de floarea-soarelui. (Agerpres)

Două noi șantiere de hidroameliorații agricole

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Zilele acestea s-au deschis în regiunea Timișoara alte două șantiere de hidro-ameliorații, numărul lor ridicîndu-se acum la 13. Este vorba despre șantierul de la Timișat-Teba unde de-a lungul a 3 raioane: Gătaia, Jimbolia și Timișoara se va crea un canal magistral și o rețea de canale secundare fiind necesar a se evacua peste 1.500.000 m.c. de pămînt. Odată terminate lucrările pe acest șantier vor fi desecate și scoase de sub inundație 33.500 ha. teren.

Al doilea șantier s-a deschis în zona Matcalor unde se lucrează la un canal principal de reparații lung de 33 km. menit să aprovizioneze cu apă culturile irigate pe suprafețe întinse în raioanele Arad și Lipova.

A intrat în vigoare noul mers al trenurilor

Noul mers al trenurilor a intrat, începînd de astăzi (de la ora 0) în vigoare. Cu acest prilej în scopul descongestionării Gării de Nord, a intrat în funcțiune o nouă gară în Capitală, București-Basarab. De aici vor pleca și vor sosi trenuri spre direcțiile Roșiori-Nord, Ploești-Sud, Ciulnița, Buzău, Petroșița, Pitești, Brăila, Craiova, Timișoara, Tr. Măgurele, Galați și Mărășești (în total 20 de trenuri — cursă și personale).

Pentru deservirea în bune condițiuni a călătorilor, pe terenul de lîngă pasarela Basarab s-a ridicat în ultimul timp o clădire modernă și s-a prelungit linia tramvaiului 12 pînă în apropierea stației.

Mișcarea pentru independență a popoarelor africane se bucură de un larg sprijin în Romînia

Convorbire cu medicul sudanez Sako Mamadou

La invitația Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. se află în țara noastră medicul oftalmolog Sako Mamadou din îndepărtatul Bamako, capitala Sudanului francez.

Membru al Comitetului național al mișcării pentru pace din țara sa și secretarul sindicatului muncitorilor sanitari, Sako Mamadou participă activ la lupta pentru independență și pentru apărarea păcii dusă de poporul sudanez alături de toate popoarele Africii. În convorbirea pe care am avut-o, l-am rugat să ne vorbească despre această luptă a poporului său.

— Din capul locului — a spus d-sa — trebuie să subliniez că mișcarea pentru eliberare națională și lupta pentru pace constituie pentru noi o singură problemă. Poporul nostru are nevoie de independență ca și de pace pentru a-și realiza aspirațiile sale. Mișcarea pentru eliberare națională — a continuat d-sa — se dezvoltă sub toate formele. La ea iau parte partidele politice, sindicatele, tineretul și țărănimea care constituie majoritatea populației noastre, cu un cuvînt întregul popor sudanez. Sindicatele noastre — a ținut să precizeze Sako Mamadou — nu se mărginesc doar la lupta pentru revendicările economice ale celor ce muncesc. Ele duc și o intensă luptă politică. În țara noastră s-a constituit un front larg care unește pe toți cei ce militează pentru o adevărată independență politică și economică, pentru a duce poporul nostru spre libertate totală. Evident, — a spus mai departe Sako Mamadou — că avem în fața noastră obstacole. Principalul obstacol îl constituie colonialiștii francezi care nu încetează să ne pună bețe-n roate.

După cîte se știe, Sudanul ca și Senegalul și Madagascarul au devenit republici, așa-zise autonome în cadrul „Comunității franceze" în perioada de după așa-zisul referendum din 28 septembrie 1958. Dar un asemenea simulacru de independență n-a putut satisface aspirațiile popoarelor din aceste țări. E semnificativ în această privință faptul ce ni l-a semnalat Sako Mamadou și anume, că după referendum a luat o și mai puternică dezvoltare mișcarea pentru eliberarea națională din Sudan și lupta pentru realizarea unei Federații Mali, independente, rezultată din unificarea Sudanului cu Senegalul.

— Popoarele africane și-au dat seama — a subliniat oaspetele — că numai unindu-se într-un front comun vor putea să schimbe înfățișarea Africii și să realizeze năzuința lor supremă ca Africa să fie condusă de africani.

— Aceasta înseamnă că ideile Bandungului și ale mișcării afro-asiatice se bucură de un larg sprijin în țara dumneavoastră.

— Mai mult decît vă închipuiți, ne-a replicat. Ideile Bandungului sînt foarte populare la noi și nu există vreo manifestare a mișcării pentru solidaritatea țărilor afro-asiatice la care să nu ia parte și vreo delegație a Sudanului. Hotărîrile luate la asemenea manifestări sînt apoi larg popularizate în rîndurile poporului nostru prin conferințe, adunări și mitinguri populare. La fel se întîmplă și pe linia luptei pentru pace. De altfel, mișcarea mondială pentru apărarea păcii se bucură de un sprijin larg în țara noastră. Îndeosebi lupta pentru încetarea experiențelor cu armele nucleare găsește în partizanii păcii din

A. STANCIU

(Continuare în pag. 3-a)

Priviți copiii aceștia, această dezlănțuire de entuziasm, de bucurie, această încercare de a-și dovedi fiecare, pe cît e cu putință, firește — puterea. Aceștia sînt copiii — sănătoși și veseli, îndrăzneți și visători, ce cresc azi în patria noastră. Priviți-i și gîndiți-vă la ei și la ceilalți, mai mici, la cei care cresc în creșe, care abia se deprind cu contururile și culorile lumii interesante și încă neînțelese, care-i înconjoară; gîndiți-vă la școlarii care azi au doar grija învățăturii și la viitorii muncitori de mîine, cărora li s-au creiat toate condițiile pentru însușirea celor mai diverse meserii în școlile profesionale; gîndiți-vă la copiii noștri de azi, la ceea ce s-a făcut și se face pentru ei și atunci veți înțelege grija statului nostru democrat-popular pentru generația viitoare, pentru cei care vor continua marile transformări începute acum 15 ani.

Foto: M. POPESCU

Vacanța școlarilor din București

În vara aceasta pionierii și elevii din Capitală își vor petrece o vacanță plăcută și instructivă.

În taberele centrale organizate în diferite regiuni ale țării de Consiliul Central al Sindicatelor se vor odihni aproape 18.000 de copii ai oamenilor muncii din București.

Pentru pionierii și elevii ce vor rămîne pe timpul vacanței în Capitală vor funcționa 26 de tabere de curte, 39 de cluburi turistice și cluburi de bloc, numeroase tabere de străzi etc. Se vor organiza de asemenea tabere pentru elevii școlilor medii pe lîngă gospodăriile agricole de stat din jurul Bucureștiului.

Întreaga activitate ce va fi desfășurată de copii în vacanța din acest an va fi închinată celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre. În cadrul taberelor și în cluburi se vor organiza, în cinstea măreței sărbători, întreceri cultural-artistice și sportive, concursuri literare și de desen, întîlniri cu participanți la războiul antihitlerist etc.

În întîmpinarea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena, în cadrul taberelor, cluburilor, la casele de cultură ale tineretului se vor organiza întîlniri ale elevilor și pionierilor cu participanți la festivalurile mondiale de pînă acum, vor avea loc simpozioane, seri literare etc.

Pionierii și elevii vor face numeroase excursii și marșuri turistice prin împrejurimile Bucureștiului.

Pe timpul vacanței de vară tineretul școlar din București va fi antrenat la strîngerea florilor de tei, colectarea fierului vechi și a maculaturii, curățirea și întreținerea parcurilor, electuarea a diferite lucrări pe șantierele de construcții ale școlilor din Capitală și pe alte șantiere, sprijinirea muncitorilor din gospodăriile agricole de stat. (Agerpres)

Manifestări muzicale în Capitală

Luni 1 iunie, ora 20, va avea loc în sala Ateneului R. P. R. un concert dat în cinstea zilei internaționale a copilului și care va fi executat de Corul de copii al Ansamblului Consiliului Central al Sindicatelor și de un grup de elevi de la Școala medie de muzică nr. 1 din București. Dirijor: *Nicu Valeria-Chirița*. La pian: *Martha Joja*.

Miercuri 3 iunie, ora 20, în sala Dalles va avea loc un recital dat de flautistul *Alexandru Nicolae*. La pian: *Mariana Kahdeko*. În partea a doua a concertului basul *Nicolae Florei*, solist al Teatrului de Operă și Balet al R. P. R., acompaniat de *Nicolae Rădulescu*, va interpreta un program de lieduri, și cîntece din folclorul negrilor.

Vineri 5 iunie, ora 20, în sala Dalles concert de muzică de cameră închinat creației lui Joseph Haydn cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la moartea sa. Interpreți: soprana *Emilia Petrescu*, flautistul *Filip Pitaru-Buhimar*, pianistul *Nicolae Rădulescu* și Cvartetul Theodorescu compus din *Al. Theodorescu*, artist emerit, *R. Miruț*, *Al. Rădulescu* și *I. Boniș*.

Sîmbătă 6 iunie, ora 20 și duminică 7 iunie, ora 11, în sala Ateneului R. P. R. Concertul simfonic al Filarmonicii de Stat „George Enescu", dirijat de *Jean Fournet* (Franța). În program figurează: Simfonia în do major de Bizet (prima audiție); Rapsodia I-a de Marțian Negrea; Trei „Nocturne" de Debussy și Suita a II-a „Bacchus și Ariana" de Roussel. Dirijorul corului: *D. D. Botez*, artist emerit. (*Sîmbătă 6 iunie*, ora 10 dimineața, repetiția generală cu public).

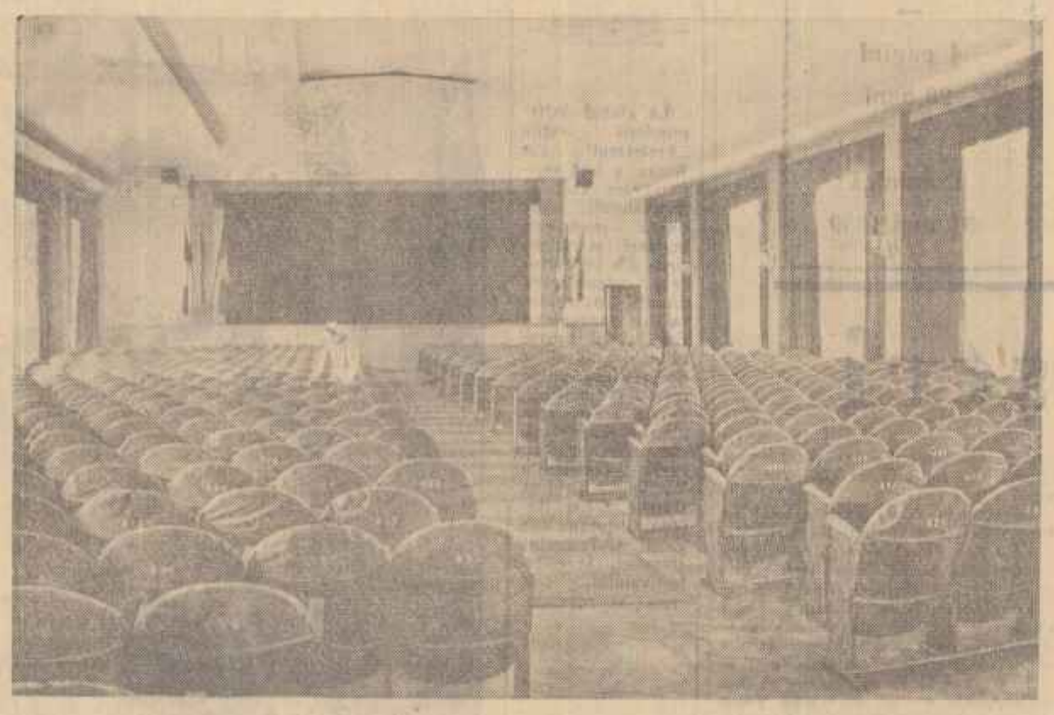

În scopul de a da posibilitate muncitorilor și tehnicienilor să-și petreacă timpul liber într-un mod cît mai plăcut și mai util, la Întreprinderea „Carbochim" din Cluj a fost construită o frumoasă sală de spectacole, având o capacitate de 600 de locuri. În clișeu: Un aspect al noii săli de spectacole.

Foto: NICU VASILE

DRUMUL

Cînd am coborît în gara Străjești se înoptase binișor. Pe cîmpul din jur încă nu dispăruse cu totul forfota muncii de peste zi. Undeva se zăreau sulițele de lumină ale tractoarelor din Drăgășani ce-și continuau lucrul. Pe drum, scîrțîit de care, oameni care-și îndeamnă vitele. Pornind către sat ajung din urmă un convoi de cărăușe. Omul din ultimul car, un bătrîn de vreo 50 de ani, mă îndeamnă:

— Suie-n căruță, tovarășă. Dv., cei de la oraș, sînteți învățați cu tramvaiul, dar și carul cu boi e bun cîte odată...

M-am suit bucuroasă. Mai întîi pentru că eram obosită și apoi fiindcă zărisem în coșul căruței cîteva brațe bune de lucernă proaspăt cosită. „Numai bine — îmi ziceam — lucerna o să mă ferească de hurducăturile care încep ceva mai încolo".

Cunoșteam drumurile de pe aici și știam că nu sînt tocmai bune. Gropi și hîtoape la tot pasul. Greu să meargă pe ele cu căruța dar mai-le cu pasul. Cu lucernă însă mai merge...

Socotelile mele păreau să se împlinească pe deplin: mergeam de un sfert de ceas și nu simțeam încă nici o zăruncănătură. Să fi fost lucerna atît de bun amortizator? Nu prea îmi venea să cred. Oricum o „legănare" mai pronunțată tot trebuia să simt. Dar căruța înaintea lin ca pe asfalt.

— Tovarășe dragă — am sărit eu speriată de un gînd nou, am uitat să te întreb: ăsta-i drumul spre Străjești?

— Spre Străjești, de bună seamă. Eu sînt colectivist de-acolo din sat. Unde m-as duce la vremea asta?

— Da, dar...

Și am povestit nedumerirea ce mă frămînta. Căruțașul meu, pe care am aflat că-l cheamă Ion Mitran, a rîs din inimă.

— Ei să știi că asta-i bună. Am s-o spun și la oamenii din sat: auziți mă, ce frică aveau drumurile noastre. Da, tovarășe, drumul e același, dar gropile nu mai sînt. Le-am astupat. Și nu numai pe aici, peste tot. Toate drumurile și ăsta, care leagă gara de comuna Străjești de Sus și cel de acolo pînă la Voicești și Satul Nou — cam vreo 17 km. — au fost nivelate de curînd. Adică noi l-am nivelat, oamenii din Străjești, din Voicești, din Satul Nou.

L-am rugat să-mi povestească pe-ndelete cum s-au apucat de o astfel de treabă care nu era de loc ușoară.

Ion Mitran — tovarășul meu de drum — s-a arătat mirat de naivitatea întrebării. Toate întîmplările petrecute i se păreau simple, firești. Drumul pe care erau nevoiți să-l străbată în fiecare zi de cei puțin cîte două ori, le aduseseră multe neajunsuri. Cîți rupte, cîți plesnite, șocolite răsturnate. Într-o adunare populară oamenii au început să vorbească de aceste neajunsuri, de posibilitățile care i-ar scăpa de ele. Au chibzuit ce anume au de făcut și s-au apucat de treabă.

— E unu în sat la noi — fiul Cînușu — a lucrat la șantier și la nivelat cîți zile la rînd: cu nevasta, cu copiii, cu socrii, cu cumnații... Dar era datoria lui, adică a noastră, a celor de pe-aici să muncim. Doar noi le folosim și drumurile și podul din vale pe care ne-am socotit să-l construim în lunile astea. Din Străjești — m-a informat mai departe Ion Mitran — s-au cărat de la apa Mamului — numai pentru trei km. de drum — aproape 1000 m.c. de balast. S-au întrebuințat pentru aceeași porțiune peste 250 de zile atelaje, fără să mai pun la socoteală celălalt km. de drum executat.

Prea le spune pe derost, ca să nu mirosească de la o poștă a laudă — mi-am zis, cuprinsă de îndoială. Chiar toate, toate, hîtoapele nu le-ar fi astupat ei. Parcă văd cum ne împotmolim ceva mai încolo, cum tovarășul meu sare dinaintea boilor și-i prinde de funie, strigîndu-mi cu vocea îngrijorată: „Tin-te bine tovarășă, ne-a mai rămas aici un hop cam al dracului". Toate temerile mele s-au dovedit însă neîntemeiate. Drumul era bun peste tot.

A doua zi, președintele comitetului executiv din Străjești, mi-a confirmat cele aflate de la însoțitorul meu și tot el m-a lămurit de unde cunoștea acesta „pe derost" cum și cît se muncise la construirea drumului: deputatul regional Ion Mitran a fost unul dintre acei care au organizat acțiunea respectivă, care au însuflețit și mobilizat oamenii pentru terminarea ei. Nu-mi vorbise însă nimic de acest lucru, socotind pe semne munca lui, la fel de firească, ca a tuturor celor care cu mucii voluntar la repararea drumului cuprins între Străjești-gară, Străjești de sus, Voicești și Satul Nou.

ANA CRISTEA

Carnet

Preocupări

Este un fapt cunoscut: primăvara vine mai tîrziu în munți. Zăpezile se topesc mai alene, soarele pătrunde mai greu. Îi stau împotrivă brazii seculari mirosind a rășină, scelți și chipeși ca niște tineri la horă. Cohortele lor nesfîrșite, masive și impetuoase se cațără, aici la Dornișoara, printre stînci și cît sălbatice pînă aproape de creștele înzăpezite. Dar nici omul nu rămîne mai prejos. Îi urmează pădurii îndeaproape pas cu pas, să-i smulgă bogățiile. Pădurea este mare. Însă oamenii sînt mai puternici decît pădurile, decît munții.

Am poposit zilele acestea în mijlocul pădurilor de la Dornișoara, în sectorul Dornișoara al I.F.E.T.- Vatra Dornei, printre oamenii brigăzii complexe frunțașă condusă de Ion Irinaru, printre cărămînari, fasonatori, țapinari. I-am cunoscut pe Florea Vasile, șeful brigăzii de la parchetul 85, pe uteșistul Vartolomei Cîlțenu, maistru forestier, pe fasonatorul Alexandru Cristea, pe ajutorul de tractorist Andrei Hantic. Mai tîrziu, pe un brustean, în cuntul nedeslușit al pădurii, luminați de o rază palidă de soare, am stat de vorbă și cu Vasile Ursu, un tînăr cu ochii neastîmpărați, veșnic în mișcare, șeful brigăzii complexe U.T.M.

Mi-a vorbit acest tînăr despre membrii brigăzii pe care o conduce, și în special despre Teodor Popescu, Vasile Ciuntu, Sacu Irinău, Mihai Lărtun, — tineri cu dragoste de muncă, exemple demne de urmat de toți ceilalți.

Mi-a vorbit și despre întrecere. Nu prea era bucuros în acea zi tocmarul Ursu. În unele sectoare ale muncii, de pildă la cărămînit, brigada lui fusese întrecută de a lui Irinaru.

— Ăsta e cînd munca nu e organizată. N-am ținut ședință la timp cu toți oamenii... Pentrucă trebuie să știți acum toate muncile sînt unite. Procesul de producție e un tot unitar. Noi răspundem de brad de la tăiere și pînă la încărcare... Nu se lasă întrerupt de fel. Trianu. Dar uite noi nu ne lăsăm! În ședința de producție ce a avut loc de curînd, am hotărît să obținem cîte 4.12 metri cubi de om-zi, la loc de 2.20 metri cubi cît fusese planificat... Să vedem la sfîrșit... Urma alege... Cu oamenii mei sfărîm și stîncile! Și la urma urmei, oricine ar cîștiga, tot în folosul nostru se cheamă că e, a încheiat el mai luminat.

Pe comunistul Ion Gheorghiță l-am cunoscut la parchetul nr. 92. Și acesta mi-a corbit de oameni, de muncă. Însă în alte culori. Liniștit, mai pe larg:

— Planul de producție pe luna aprilie a fost îndeplinit în proporție de 125 la sută, pe luna mai avem indice ca îl în mod sigur depășit... Sectorul Dornișoara și-a luat angajamentul, răspunzînd la chemarea celor cît întreprinderi din Capitală, să facă economii în valoare de 217.000 lei. Și toate astea pentru cine, dacă nu pentru noi? Ați fost designer în „sule", avem acolo club, bibliotecă cu multe volume, lumină electrică, stație de radioficare, magazine, dormitoare... Vrem să ne construim o sală de cinematograf, prin muncă voluntară...

Am întîlnit și un „nemulțumit". Îl cheamă Victor Semuc. Este tînăr de tot, utemist, lucrează la uzina electrică. El se întrebă atît: de ce nu există o formație artistică de amatori și în sectorul Dornișoara? De ce? Oare oamenilor de aici nu le place să cînte și să danseze?... Nemulțumirea tînărului e justificată. Dar cu siguranță că această deficiență va fi înlăturată curînd.

Primăvara vine mai tîrziu în munți. Ea sălășluiește însă de mult în sufletul oamenilor.

ION SAFIR

A început producția de miere de albine

Unitățile cooperației de consum s-au preocupat și în acest an de problema contractărilor și achizițiilor de miere și ceară de albine. În urma activității depuse, pînă în prezent a fost contractată cu producătorii apicoli o cantitate de miere și ceară de albine cu 60 la sută mai mare decît în aceeași perioadă din anul precedent. Cele mai mari cantități au fost contractate în regiunile Craiova, Pitești, Galați, Iași și Timișoara.

Apicultorii contractanți au și trecut la producția de miere de albine. Mare parte din apicultori practică stupăritul pastoral, metodă prin care se poate obține o producție aproape dublă de miere. Beneficiind de importante avantaje contractuale, ei sînt ajutați de unitățile cooperatiste la transportarea stupinelor în masivele melifere.

Actorii băcăoani la sate

BACĂU. (de la corespondentul nostru). — Actorii Teatrului de stat din Bacău desfășoară în aceste zile o activitate deosebit de rodnică. În timp ce două colective de actori întreprind în diferite localități din țară două turnee cu piesele „Parlea leului" de C. Teodoru, și „Sărbătoarea lampioanelor" de Hanz Pfeiffer, un al treilea colectiv străbate satele regiunii prezentînd în fața țăranilor muncitori spectacole de estradă cu „Cîntec și veselie" precum și piesa: „Fata tatii cea frumoasă" de Ion Ghelu. Întregul program este axat pe problema transformării socialiste a agriculturii. Pînă la data de 25 mai actorii au prezentat acest spectacol în 57 de sate și comune situate în văile Trotușului și Tazlăului, precum și în raioanele Zetelin, Adjud, Roman — fiind vizionate de peste 16.000 colectiviști, întovărășiți și țărani cu gospodării individuale. Numai la spectacolul prezentat zilele acestea în comuna Pipirig din raionul Tg. Neamț au participat peste 500 de spectatori din rîndul țăranilor muncitori. Un deosebit interes stîrnește printre participanți concursul „Cine știe cîștigă" organizat la sfîrșitul fiecărui spectacol cu întrebări axate pe problemele actuale care frămîntă viața fiecărui sat. În cinstea zilei de 23 August actorii băcăoani s-au angajat să prezinte aceste spectacole în încă 223 de sate.

Grija pentru cei mici

☆ *În școlile de cultură generală elevii primesc bogate și temeinice cunoștințe, își dezvoltă aptitudinile și capătă o educație sănătoasă. Pentru a cuprinde cît mai mulți copii în aceste școli, astăzi există 16.222 de asemenea unități de învățămînt la care predau 95.994 de cadre didactice. În aceste școli învață 2.144.812 elevi. Față de 1938, cînd funcționau doar 770 de școli de 7 ani și 211 licee, astăzi sînt deschise 4494 școli de 7 ani și 454 școli de 11 ani.*

☆ *În urmă cu 15 ani, țara noastră se număra printre țările cu mortalitatea infantilă cea mai ridicată. După ani de adevărată lupta azi, indicele mortalității a scăzut cu aproape 300 la sută.*

☆ *Pentru a asigura celor mici o îngrijire cît mai bună în timpul cît părinții lor sînt plecați la lucru, în țara noastră funcționează 5674 de grădinițe cu 10.668 educatoare. În aceste grădinițe sînt înscrisi 293.257 de copii. De subliniat faptul că în 1938 existau doar 1577 de grădinițe, cu 1819 educatoare și 90.787 copii.*

☆ *Grija deosebită față de copii este ilustrată în țara noastră prin numeroase realizări în domeniul ocrotirii sănătății. Printre acestea se numără și înființarea de noi stațiile de pediatrie modern utilate. Numărul paturilor în aceste instituții a crescut de la 1.350 cît erau în 1938, la 15.000 în prezent.*

☆ *Literatura pentru copii și tineret s-a îmbogățit de asemenea cu numeroase lucrări noi. Astfel, în comparație cu anul 1953, numărul titlurilor și tirajelor s-a dublat aproape în anul trecut, atingînd cifra de 173 de titluri, apărute în 2.862.000 de exemplare.*

☆ *Casele de nașteri erau inexistente în timpul regimului burghezo-moșierese. În anii democrației populare, ele au fost înființate pînă în colțurile cele mai îndepărtate ale țării, ajungînd la cifra de 1621.*

☆ *Educative și în același timp foarte apreciate de copii sînt și spectacolele teatrelor de păpuși. În 1948 în țară existau doar 5 teatre de păpuși care au dat 122 de reprezentații avînd 31.930 de spectatori. În timp ce în 1958 au funcționat 29 de asemenea teatre, care au dat 4.812 reprezentații, vizionate de 869.740 de spectatori.*

☆ *În patria noastră, copiii se bucură astăzi din plin de o copilărie veselă și fericită. Pentru ei s-au creat în ultimii ani nenumărate creșe, grădinițe, etc. Numărul locurilor numai în creșe de pildă, este astăzi de 12.750, față de 295 cît erau în 1938.*

Nici o distanță nu-i prea mare

— „Deși ne despart sute de kilometri, totuși vreau să mă împrietenesc cu tine" — îi mărturisea în una din primele scrisori pionierul Iuri Trecenco din Kiev, pionierei Suzana Bivolu din București.

— M-au impresionat atît de mult cuvintele acestea simple, încît aș fi vrut să-i scriu și eu la rîndul meu ceva deosebit de frumos — povestește Suzana, amintindu-și începutul prieteniei cu Iuri. Ca legămînt al acestei prietenii și-au trimis unul altuia cravate și insigne de pionier. Apoi au urmat mai în fiecare săptămînă de-atunci înroșate, scrisori în care masteau gînduri și preocupări noi.

— „Îmi spui că ție îți place mai mult chimia. E într-adevăr o știință interesantă care se dezvoltă tot mai mult. Pe mine mă preocupă în mod deosebit fizica. După ce voi termina școala am să mă înscriu la Politehnică" — îi împărtășea Iuri planurile lui de viitor.

De ziua ei, Suzana a primit din Kiev daruri: o batistă fină de voal cu desene, poza prietenului ei pe prima filă a unui album și o carte de povestiri despre Lenin.

— Dar ziua ta cînd e? — l-a întrebat ca într-o scrisoare. Și a primit răspuns la vreme, astfel că în ziua în care a împlinit 13 ani, Iuri a găsit venind acasă de la școală, un pachet din Romînia: o colecție de vederi din București, un fular de mătase și un volum legat: „Oamenii Mărirei Sale" de Mihail Sadoveanu. Pachetul era însoțit de o scrisoare de felicitare și la sfîrșit avea o adăugire: „M-am gîndit să-ți trimit vederi din București pentru că anul acesta Capitala patriei noastre împlinește 500 de ani. De altfel vreau să-ți mai spun că în ianuarie s-a sărbătorit centenarul Unirii Țărilor Romîne. Vezi deci că avem aniversări importante".

Cei doi prieteni au început să se cunoască din ce în ce mai bine, pe calea scrisului.

Suzana i-a povestit lui Iuri că are un frățior mai mic pe care-l cheamă Nicușor și care e un pasionat colecționar de mărci. În următoarea scrisoare, Iuri i-a spus la rîndul lui Suzanei, că în aceeași casă cu el locuiește un pionier de aceeași vîrstă cu Nicușor care ar dori să-i scrie acestuia și să facă schimb de mărci cu el.

Așa „s-au cunoscut" Nicușor Bivolu cu Boria Kacianov. În primele scrisori fiecare din ei s-a prezentat:

„Eu sînt pionier sovietic și trăiesc în Kiev. Învăț în clasa IV-a la școala nr. 89. În orașul meu sînt multe monumente și parcuri. Orașul tău e frumos? Am auzit că ești filatelist. Și eu colecționez timbre, insigne și bani vechi. Pentru început îți trimit cîteva mărci rare, chinezești. Noul tău prieten, Boria".

Nicușor a sărit într-un picior prin casă de bucurie cu scrisoarea în mînă, făcîndu-i „în ciudă" surorii lui:

— Ce, credeai că dacă sînt mai mic eu nu pot avea prieteni la Kiev?

Curînd însă, s-a posomorît. Cum o să-i scrie el lui Boria dacă nu știe rusește? O să trebuiască să apelese la serviciile Suzanei... Pînă la urmă a reușit și el să se prezinte prietenului prietenului:

„Și eu sînt pionier și învăț tot în clasa a IV-a, la școala mixtă nr. 11. Îți scriu cu ajutorul surorii mele mai mari, pentru că la noi limba rusă se învață numai din clasa a V-a. Îți trimit și eu timbre. Le-am cumpărat cu prilejul Centenarului poștei romînești. Cît privește orașul meu, este foarte frumos: și aici sînt muzee și parcuri atrăgătoare. La noi în București se construiește acum foarte mult. Pe străzi se ridică mereu noi clădiri. Aștept scrisoare de la tine. Noul tău prieten, Nicușor".

Pe adresele: Kiev — strada Pernasa Mirnovo 2/44 și București — strada Maxim Gorki nr. 3 sosesc acum mai multe scrisori. Pentru prietenie nici o distanță nu-i prea mare.

VIORICA CIORBAGIU

Cu prilejul Zilei Internaționale a Copilului

Cu prilejul zilei de 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului, Ministerul Comerțului a stabilit cu ministerele producătoare, livrarea unor mărfuri pentru copii în sortimente și modele variate precum și unele articole noi. Astfel, sectorul textile-îmbrăcăminte a livrat 21.000 bășmălițe pentru copii, 12.000 bucăți scampolo și bluze din bumbac, tricotaje, 3.000 perechi șosete bumbac în modele noi, 5.000 bucăți scampolo și jachete de lînă pentru copii.

În sectorul alimentar, întreprinderile industriale au livrat o serie de produse zaharoase noi, ca de pildă, monede de ciocolată, ciocolată cu rom și coajă de portocală, ciocolata „Scufița roșie" etc. S-au livrat și unele sortimente noi de lucării ca de pildă triciclete cu roți pline, trotinete cu tije metalice, păpuși din celuloid, fluiere, mulți, servicii de sirop etc. O parte din produse au fost ambalate și etichetate cu inscripții speciale pentru 1 Iunie.

S-au amenajat de asemenea într-un cadru sărbătoresc unitățile care desfac articole pentru copii și s-au organizat expoziții cu vînzare cu articole pentru copii de către magazinele I.C.S. Victoria, I.C.S. București, I.C.S. Romărta și I.C.S. Comaliment. Asemenea expoziții au fost organizate în toată țara în principalele orașe din țară: Timișoara, Arad, Ploești, Cîmpina, Constanța, Pitești, Craiova, Tr. Severin, etc. s-au deschis orășele ale copiilor cu diferite bazare pentru comercializarea articolelor pentru copii.

★

BISTRIȚA (de la corespondentul nostru). — La Casa Pionierilor din Bistrița s-a deschis zilele acestea o interesantă expoziție în cadrul căreia expun „Mîinile îndemînatice" din diferitele cercuri pionierești. Deosebit de apreciate au fost și programele prezentate în aceste zile de către colectivul Teatrului de Păpuși ce funcționează pe lîngă Casa Raională de Cultură. Activitatea acestui teatru este apreciată nu numai la Bistrița ci și în satele raionului unde teatrul respectiv a prezentat și continuă să prezinte spectacole închinate Zilei Internaționale a Copilului.

Tot în întîmpinarea zilei celor mici un număr de 122 școli din Bistrița au participat la un concurs „Cine știe cîștigă".

★

Astăzi la ora 19 va avea loc la Ateneul R.P.R. un concert dat de corul de copii al Palatului Pionierilor, închinat Zilei Internaționale a Copilului.

★

Luni, la orele 18, are loc în sala Teatrului de Operă și Balet din Capitală un spectacol festiv închinat zilei de 1 Iunie — Ziua Internațională a Copilului. Spectacolul este organizat de Consiliul Național al Femeilor din R.P.R. și Comitetul orășenesc al femeilor.

★ ★ ★

Pentru micii sărbătoriți ai zilei de 1 iunie, în toată țara s-au făcut numeroase pregătiri, care oglindesc odată mai mult grija cu care sînt înconjurați copiii în țara noastră. Și fetițele care știu să mînuiască cu pricepere acul de cusut, au confecționat cadouri pentru surioarele sau frățiorii mai mici.

În clișeu: Un grup de elevi de la cercul de mîini îndemînatice de la Palatul Pionierilor lucrînd păpuși pe care le vor dărui copiilor de la cîteva cămine de copii din București.

Foto: NICU VASILE

★ ★ ★

NOTE

★ ★

Din nou despre calitate

Datorită preocupării și eforturilor depuse de oamenii muncii din întreprinderile din industria textilă, calitatea produselor livrate fabricilor de confecții s-a îmbunătățit. Mai sînt însă cazuri cînd țesăturile livrate de unele fabrici furnizoare nu corespund din punct de vedere calitativ. Spre exemplu, uzinele textile „30 Decembrie" din Arad au livrat întreprinderii de confecții „Arta Modei" din Capitală și altor fabrici de confecții, catifea cord cu straipuni și cu mai multe nuanțe de culori în aceeași bucată. Popelinul livrat de fabricile „Donca Simo" din București și „Bumbacul" din Timișoara, ca și unele țesături — în special homespun-ul — produse de fabrica „Proletarul" din Bacău prezintă defecte vizibile de țesătură. În același timp, stofele de rochițe pentru copii produse de fabrica „Dorobanțul" din Ploești sînt de culori incluse, neadecvate.

Se mai întîmplă că și ața necesară confecțiilor să nu fie corespunzătoare. Astfel ața pentru pretăș, bumbăcel, muline etc. produse de Întreprinderea „Firul Roșu"-Tîlmacia, nu rezistă la spălat. Este cazul ca fabricile în cauză să acorde mai multă preocupare îmbunătățirii calității produselor lor.

De ce în magazie și nu în funcțiune?

O stație de radioamplificare este de un mare folos pentru o întreprindere. Tocmai de aceea conducerea Întreprinderii Metalurgice de Utilaje din Medgidia s-a interesat și a procurat o stație de amplificare. Dar spre surprinderea colectivului de muncă al Întreprinderii, această stație nu a fost instalată. Drept rezultat în magazia fabricii, zace de lună de zile atît stația nouă de radioamplificare cît și numeroase difuzoare. Conducerea administrativă a Întreprinderii motivează această stare de lucruri prin faptul că darea în funcțiune a stației de radioamplificare nu este prevăzută în contractul colectiv. Colectivul de muncă de la I.M.U.M. își pune pe bună dreptate întrebarea: Cui folosește faptul că stația de radioamplificare zace nefolosită în magazie în timp ce în ateliere, în secții și în curtea Întreprinderii nu există nici un difuzor? Pentru instalarea ei, este oare nevoie de încă o clauză în contractul colectiv?

Un loc de odihnă neglijat

Cine a avut prilejul să viziteze Iașii, de bună seamă că printre frumusețile naturale pe care le a înșirat a reținut cu deosebire priveliștea oferită de pădurea Breazu, ce se întinde pe înălțimea dealului Copou.

Această priveliște constituie un puternic punct de atracție pentru cetățenii orașului, dornici să petreacă cîteva ore plăcute de odihnă. Dorința lor este însă îngreunată de lipsa de preocupare pentru ca acest loc recreativ să fie frecventat în cît mai bune condiții. Iată bunăoară pe ruta Iași — Breazu nu circulă decît două autobuze, număr cu total insuficient pentru afluența mare de vizitatori, iar atunci cînd unul din aceste autovehicule se defectează pe parcurs — ceea ce se întîmplă foarte frecvent — cetățenii sînt obligați să aștepte ore întregi sau să facă drumul pe jos. Pe de altă parte la Breazu lipsesc cu desăvîrșire orice fel de localuri de alimentație publică începînd de la un restaurant și pînă la un simplu chioșc de răcoritoare. La toate acestea se adaugă și lipsa de grijă pentru buna întreținere a căilor principale de access.

Înlăturarea tuturor acestor neajunsuri de către sfatul popular al orașului Iași ar constitui o măsură bine venită.

O situație anormală

Pe lîngă caravanele cinematografice ale Întreprinderii regionale cinematografice, în regiunea Craiova își mai desfășoară activitatea încă două caravane cinematografice aparținînd altor unități. Una a Uniunii regionale a cooperativelor de consum și una a Direcției regionale silvice. Numai că aceste caravane în loc să contribuie la îmbunătățirea difuzării filmelor la sate, mai rău încurcă lucrurile. Datorită faptului că sînt dirijate de unități diferite, nu odată s-a întîmplat cazul ca în același sat să se întîlnească două sau chiar trei caravane cinematografice. Alteori cele 2 caravane prezintă spectacole în localități ce nu au nimic comun cu specificul activității unității de care depind, sau stînjenesc pur și simplu activitatea rețelei cinematografice sătești.

Iată un caz. În cursul lunii aprilie a.c. caravana Direcției regionale silvice a cărei activitate o dirijează T.A.R.D. a dat un spectacol în comuna Terpezița din raionul Craiova, în care nu a fost și nu se află nici o exploatare forestieră din care cauză cinematograful sătesc din localitate a fost nevoit să suspende spectacolul programat la aceeași oră.

Caravana Uniunii regionale a cooperativelor de consum a prezentat spectacole în orașul Calafat, deși în această localitate funcționează un cinematograf înzestrat cu aparat de proiecție cu bandă normală. Pentru a nu se mai efectua asemenea anomalii, este necesar ca și cele 2 caravane cinematografice să fie trecute în subordinea Întreprinderii regionale cinematografice, prin aceasta putîndu-se asigura o justă coordonare și utilizare a lor.

Buletinul muncilor agricole

În această perioadă, eforturile oamenilor muncii de pe ogoare au fost îndreptate în mare măsură asupra executării lucrărilor de îngrijire a culturilor, a însămînțării orezului și a altor culturi tîrzii. Paralel cu aceste munci, s-au continuat lucrările de amenajări pentru culturile irigate.

ÎNGRIJIREA CULTURILOR. Ploile din ultima săptămînă și în special cele cu caracter general din zilele de 23 și 24 mai au influențat favorabil dezvoltarea culturilor de primăvară și au îmbunătățit foarte mult starea celor de toamnă. Ele au impus însă — datorită creșterii rapide a buruienilor și bătătoritii pămîntului — necesitatea intensificării lucrărilor de îngrijire a culturilor. Astfel, în unele regiuni (Oradea-Pitești) executarea prașilei I la sfecla de zahăr și floarea-soarelui a fost de mult terminată. A mai terminat prașila I la cartofi și sfecla de zahăr regiunea Timișoara, obținînd succese însemnate și la executarea prașilei a II-a. La prașila I și a II-a a culturii de porumb rezultate bune au obținut regiunile Oradea, Pitești și Constanța. **În majoritatea regiunilor s-a început prașila a III-a la sfecla de zahăr și cartofi iar în unele regiuni la floarea-soarelui și porumb.**

În condițiile climaterice însă ale acestui an, prașila I-a la culturile de sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și porumb, trebuia să fie terminată în toate regiunile țării. Realizările slabe obținute de unele gospodării de stat din regiunile: Galați, Bacău, Stalin, Cluj, Hunedoara este nejustificată, avînd în vedere mijloacele de lucru existente. **Nu trebuie să se uite nici un moment că lucrările de îngrijire a culturilor executate la timp și repetate ori de cîte ori va fi nevoie, au o importanță deosebită la sporirea recoltei.**

INSĂMÎNȚATUL OREZULUI s-a executat pînă la data de 28 mai pe o suprafață de 21.400 hectare ceea ce reprezintă un procent de 71 la sută față de prevederile planului. Cu toate că față de întreaga suprafață realizată în anul trecut le aceeași dată s-a însămînțat pînă în prezent aproape 5.000 hectare mai mult, în condițiile și sarcinile acestui an, rezultatele obținute sînt încă nesatisfăcătoare. Este necesar de aceea să se ia măsuri ca în următoarele zile să se termine însămînțarea pe întreaga suprafață prevăzută.

LUCRĂRILE DE AMENAJARI PENTRU CULTURILE IRIGATE au fost continuate și în această perioadă, executîndu-se pînă la 28 mai — 57.784 hectare. Această suprafață nu acoperă însă sarcina dată pentru etapa I care trebuia să fie terminată încă de la 15 mai. Mai mult încă, chiar acolo unde aceste lucrări au fost terminate, s-a observat că ele nu s-au predat la timp beneficiarilor. **Trebuie de aceea, toate toate măsurile pentru urgentarea lucrărilor de amenajare a terenurilor irigate și predarea acestora pe măsura terminării lor.**

O întîlnire prietenească

Ieri, în cursul dimineții a avut loc la Uniunea ziariștilor o întîlnire între colectivul lui „Berliner Ensemble" și reprezentanți ai presei noastre. Spunem întîlnire, fiindcă departe de a se fi desfășurat ca o obișnuită conferință de presă, ceea ce s-a întîmplat ieri la Uniunea ziariștilor a avut caracterul unei întîlniri prietenești între actori și regizori germani și ziariști români, întîlnire în decursul căreia s-au discutat cu interes și pasiune probleme ale teatrului.

Răspunzînd astfel la o întrebare, marea actriță Helene Weigel a arătat că preocuparea ansamblului pentru creșterea de noi cadre actoricești și regizorale se demonstrează în practică prin faptul că majoritatea colectivului este formată din oameni tineri. De altfel Brecht însuși, ne spune Helene Weigel, a pregătit pînă la moartea sa, nu mai puțin de cinci tineri regizori. Acești regizori sînt frisă în același timp dramaturgi, deoarece Brecht considera că „regia este dramaturgie aplicată".

Explicînd cum anume vedea Bertolt Brecht dramaturgia modernă, secretarul literar al teatrului, Tenschert, ne-a vorbit despre faptul că „teatrul nu este un muzeu", că el nu rămîne pe loc ci se dezvoltă. „Lumea contemporană poate fi reprezentată pe scenă, numai dacă o concepem în schimbare, numai dacă o concepem „dialectic", spunea Brecht.

Apoi, Helene Weigel ne-a făcut un foarte scurt, dar plastic istoric al piesei „Mama" care s-a jucat pentru prima dată în 1932, în condiții foarte grele.

S-a discutat apoi despre „Viața lui Galileo Galilei", despre legătura teatrului cu muncitorii, despre repertoriul teatrului și perspectivele sale.

Și exact în această atmosferă prietenească în care întîlnirea a început și a luat și sfîrșit. Oaspeții se grăbeau spre o nouă întîlnire. De data aceasta cu actorii teatrului romînesc.

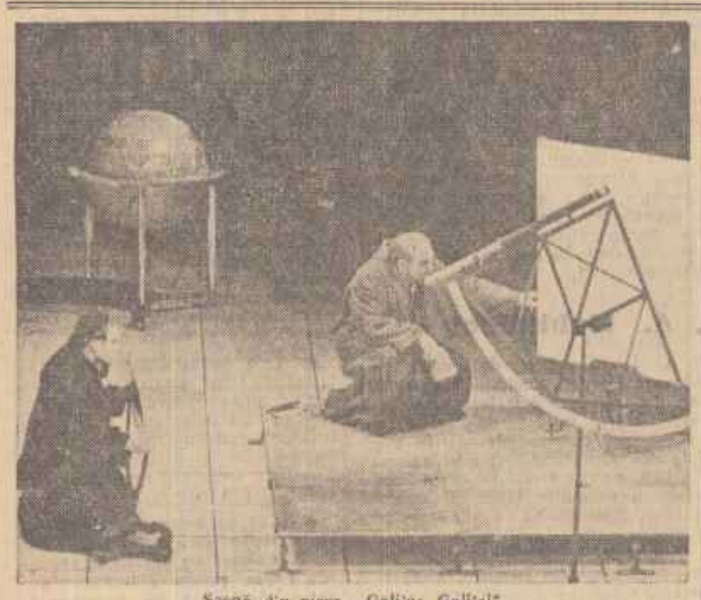

Scenă din piesa „Galileo Galilei"

Sport

Gh. Negrea în finala campionatelor europene de box

LUCERNA 30 Agerpres (prin telefon). Sîmbătă în penultima zi a campionatelor europene de box au fost programate semifinalele. În reunirea de după-amiază pugilistul romîn Gh. Negrea l-a întîlnit pe italianul Saraudi. Victoria a revenit la puncte lui Negrea, care va întîlni astă-seară în finala categoriei semi-grea pe polonezul Pietrzykowski.

La categoria semi ușoară Velinov (R.P. Bulgaria) o învins pe reprezentantul nostru Iosif Mihalik.

Fotbaliștii algerieni susțin mîine o nouă întîlnire

Echipa de fotbal a Algeriei susține mîine seară, în nocturnă, pe stadionul Republicii din Capitală ultima partidă din cadrul turneului ce l-a întreprins în țara noastră. Fotbaliștii algerieni întîlnesc cu începere de la orele 20 o selecționată de tineret a sindicatului Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei.

Ciankaiștii trebuie excluși din toate organizațiile internaționale

Dezvoltarea colaborării sportive va duce inevitabil la excluderea ciankaiștilor din toate organizațiile internaționale, scrie ziarul „Sovietski Sport" într-un articol consacrat celei de-a 17-a ediții a Jocurilor Olimpice. Lumea sportivă știe, subliniază ziarul, că grupul care se denumește „China naționalistă" și de fapt nu reprezintă pe nimeni nu are nici un drept să participe la Olimpiadă. În lume există o singură Chină — marea Republică Populară Chineză — și numai sportivii R. P. Chineze pot fi reprezentați la toate competițiile oficiale, indiferent de importanța și amploarea acestora. Referindu-se la pretențiile ciankaiștilor de a participa la Jocurile Olimpice ziarul arată că acțiunile lor sînt împotriva sportului și urmărește țelurile intrigante ale trădătorilor poporului chinez.

Aceste organizații sportive internaționale care recunosc încă pe ciankaiști, scrie ziarul, își aduc prejudicii lor înșile și dăunează intereselor Jocurilor Olimpice. Se știe că deși au fost excluși din C.I.O., ciankaiștii continuă deocamdată să fie membri ai unor federații internaționale.

Ştiri

● În cadrul etapei de azi a campionatului categoriei A de fotbal pe stadionul „23 August" din Capitală vor avea loc următoarele meciuri: *ORELE 15,15: C.C.A.-Progresul; ORELE 17: Dinamo-Rapid.*

Stațiile noastre de radio vor transmite astăzi în jurul orei 18 pe programul I, reprizа a doua a întîlnirii de fotbal dintre echipele Dinamo București și Rapid București din cadrul campionatului categoriei A.

● Actuala ediție a competiției internaționale de tenis de cîmp pentru tineret „Cupa Galea" reunește echipele din 16 țări. Jocurile din preliminarii se vor desfășura pînă la 10 iulie. Echipa R.P. Romîna face parte dintr-o grupă alături de echipele Franței, Monacului și Elveției. În urma tragerii la sorți s-a stabilit ca în primul meci echipa R. P. Romîne să întîlnească formația Monaco iar Franța să joace cu Elveția.

● Sîmbătă, în campionatul european masculin de baschet de la Istanbul, echipa R. P. Romîne a jucat cu formația R. P. Bulgaria. Baschetbaliștii bulgari au obținut victoria cu scorul de 53—52.

IN EDITURA POLITICA
a apărut:
MARINA SERENI: Zilele vieții noastre
196 pag. 3,15 lei

* * *

Apreciați ca „artiști desăvîrșiți", membrii orchestrei Filarmonice de Stat „George Enescu" sînt în aceste zile în atenția publicului și criticii muzicale din capitala R. P. Ungare. În clișeu: Maestrul George Georgescu, răspunzînd în cadrul unui interviu solicitat de radiodifuziunea ungară.

Foto: M. T. I.

* * *

Mișcarea pentru independență a popoarelor africane se bucură de un larg sprijin în Romînia

(Urmare din pag. I-a)

Sudan militanți activi. Mai ales de cînd Franța a anunțat că intenționează să experimenteze bombe atomice în Sahara.

— Desigur Sahara e aproape de țara dvs.

— **Mai mult decît atît,** a spus Sako Mamadou, **o parte din Sahara face parte chiar din teritoriul țării noastre.**

Convorbirea noastră a trecut apoi asupra unui alt subiect: impresiile pe care le-a cules oaspetele sudanez în țara noastră.

— **Trebuie să vă mărturisesc un lucru** — ne-a spus d-sa. **De mult doream să vizitez Romînia și acum, datorită invitației Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. acest vis al meu s-a realizat. Nu vă mirați** — a continuat d-sa. **Țara dumneavoastră e binecunoscută la noi în Sudan. O serie de reprezentanți ai mișcării pentru pace din țara noastră și ai mișcării sindicale de la noi au avut prilejul să viziteze Republica Populară Romînă și ei au popularizat larg impresiile culese în cursul șederii lor în țara dumneavoastră. Acum am și eu ocazia să văd realizările poporului romîn și să constat că e un popor harnic și muncitor. Am vizitat fabrici și case de odihnă, spitale și alte așezări. Ceea ce m-a impresionat pretutindeni este că totul ce se face — și se fac într-adevăr foarte multe — e spre binele muncitorilor. În țara dumneavoastră muncitorul e un adevărat rege!**

— Ce v-a impresionat cel mai mult?

— **Pe lîngă cele amintite, constatarea pe care am făcut-o că oamenii muncii din Romînia își iubesc mult patria și noua orînduire. Și mai e un lucru ce m-a impresionat în mod deosebit,** — a continuat d-sa — **cît de mult se construiește în țara dumneavoastră! O țară în care se construiește atît, nu se pregătește pentru război. Poporul romîn iubește într-adevăr pacea.**

În încheierea convorbirii noastre, Sako Mamadou a ținut să sublinieze că speră, că în viitor, legăturile de prietenie dintre poporul sudanez și poporul romîn vor cunoaște o largă dezvoltare.

— **Pentru noi, prietenia cu popoarele din țările de democrație populară și Uniunea Sovietică este foarte prețioasă. Știu că popoarele acestor țări, între care și poporul romîn, sînt alături de noi în lupta noastră pentru independență, că mișcarea pentru eliberare națională a popoarelor africane se bucură de un larg sprijin în Romînia.**

A. STANCIU

INFORMAȚII

Cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a apariției lucrării lui Vladimir Ilici Lenin, „Materialism și empiriocriticism", luni 1 iunie ora 9 va avea loc, în aula Academiei R. P. Romîne, o sesiune festivă consacrată acestei sărbătoriri.

★

Prin montarea a două incubatoare de mare capacitate primite din R. P. Ungară, Centrul Avicol Brăila și-a sporit capacitatea anuală de la 100.000 pui cît avea în 1957 la 410.000 pui în prezent. Acest lucru a permis colectivului de aci ca numai în trei luni din acest an să pună la dispoziția gospodăriilor de stat și colective din regiunea Galați peste 150.000 pui de o zi precum și pui de două săptămîni.

★

Sîmbătă la amiază membrii selecționatei de fotbal a Algeriei, care se află în turneu în țara noastră, au făcut o vizită la sediul Ligii romîne de prietenie cu popoarele din Asia și Africa.

★

La tragerea de amortizare a asigurărilor de viață A.D.A.S. din 30 mai 1958, au ieșit următoarele opt combinații de litere: E.T.I.; S.X.J.; H.P.B.; A.L.A.; S.X.Y.; A.L.S.; P.L.L.; Y.C.G.

★

Sîmbătă la amiază, acad. prof. dr. Josef Charvat, președintele Societății de endocrinologie din R. Cehoslovacă, care ne vizitează țara la invitația Societății Științelor Medicale din R. P. Romînă, a ținut în aula Academiei R. P. Romîne conferința intitulată „Relația dintre procesul de îmbătrînire și glandele endocrine".

Acum 18 ani pe Acropole...

Ultima noapte de mai, cu 18 ani în urmă... Cîți nu-și aduc aminte! Vestea a străbătut întreaga Europă scufundată în întunericul ocupației hitleriste. Venea din Atena, de pe legendarul Acropole: un tînăr s-a urcat în toiul nopții pe coloanele de marmură dăltuite de meșterii neîntrecuți ai vechiului Elade pentru a șterge de pe fruntea străvechiului Parthenon o pată de rușine. Tînărul se numea Manolis Glezos. Pe atunci îl știau puțini, azi îl cunoaște o lume întreagă.

Cu riscul vieții tînărul Manolis Glezos s-a urcat pe Acropole, a smuls steagul hitlerist, l-a rupt ferfeniță și a ridicat steagul patriei sale pe care o iubea mai mult decît propria sa viață.

De atunci Manolis Glezos a intrat în rîndurile eroilor poporului grec.

Temerara faptă a tînărului patriot grec l-a făcut să spumege de furie pe cotropitorii naziști. Hitler personal a ordonat condamnarea la moarte a lui Manolis Glezos. Dar Glezos n-a putut fi ucis. El lupta în rîndurile patrioților greci pentru eliberarea țării. Arestat în cîteva rînduri, a reușit de fiecare dată să evadeze și să reia lupta împotriva cotropitorilor.

...A venit, în sfîrșit și ziua cea mare cînd ultimul ocupant fascist a fost gonit de pe pămîntul Greciei. Atunci Manolis Glezos a schimbat arma cu care apărase cauza patriei și a poporului său: în loc de pușcă a pus mîna pe condei. Din articolele sale emana dragostea fierbinte pentru poporul și patria sa, curajul și hotărîrea cu care își dăruia întreaga sa putere de muncă, toată generozitatea sufletului său, luptei pentru pace și libertate. Acest curaj Glezos era să-l plătească din nou cu prețul vieții. În anii 1948 și 1949, el a fost condamnat de două ori consecutiv la moarte. Dragostea și stima ce l-o purta poporul l-a salvat în amîndouă rîndurile de la moarte. Și tot poporul l-a ales în 1951, deputat în Parlamentul grec. Din anul 1954 el și-a reluat activitatea gazetărească, lucrînd în redacția ziarului „Avghi", iar în 1956 a devenit director al acestui ziar și membru al partidului EDA.

Dar într-o zi, pe la sfîrșitul anului trecut, a venit vestea care pentru mulți părea la început de necrezut: Manolis Glezos a fost arestat împreună cu alți patrioți greci și viața lui e din nou în pericol! Și dintr-o dată în Grecia ca și în multe țări ale lumii a răsunat glasul a milioane de oameni: „Libertate lui Manolis Glezos!" Campania pentru eliberarea eroicului fiu al poporului grec a luat mari proporții. Mii și mii de moțiuni și scrisori trimise spre Atena din toate colțurile lumii stau drept dovadă a profundei prețuiri de care se bucură acest neîntrecut luptător pentru libertate, democrație și pace. Ca semn al acestei prețuiri Organizația Internațională a Ziariștilor l-a distins recent pe curajosul militant pe frontul presei cu înalta distincție „Premiul internațional al ziariștilor".

Manolis Glezos se bucură de o profundă simpatie și stimă în rîndurile poporului romîn. Aceste sentimente își găsesc expresia în larga acțiune a opiniei publice din țara noastră pentru eliberarea eroicului luptător pentru pace și libertate.

Azi cînd se împlinesc 18 ani de cînd Glezos a intrat în istoria poporului grec prin actul său curajos acțiunile pentru eliberarea lui Glezos sporesc în intensitate.

Inimile popoarelor bat alături de inima lui Glezos. Acolo, departe, în fundul temniței, Glezos știe că se poate bizui pe solidaritatea oamenilor cinstiți din întreaga lume.

Pentru eliberarea lui Manolis Glezos!

Cu prilejul împlinirii a 18 ani de cînd Manolis Glezos a smuls de pe Acropole drapelul cu svastica devenind erou al poporului grec, Uniunea Ziariștilor din R. P. Romînă a trimis Sindicatului ziariștilor greci o telegramă prin care, în numele ziariștilor din R. P. Romînă, cere cu hotărîre eliberarea lui Manolis Glezos, laureat al Premiului Internațional al Ziariștilor, mîndrie a ziariștilor democrați din toată lumea, pildă de luptător neînfricat pentru adevăr, libertate și pace.

Comitetul fostilor deținuți și deportați antifasciști din R. P. Romînă a adresat primului ministru al Greciei o telegramă prin care susține acțiunea Comitetului internațional pentru apărarea lui Manolis Glezos și cere eliberarea sa, ca mare cetățean grec și erou al rezistenței antifasciste grecești și europene.

O telegramă cu un conținut asemănător a fost adresată de către Comitet ambasadorului Greciei la București.

(Agerpres)

„Războiul comunităților"

O serie de ziare britanice și agenții occidentale informează că în începutul săptămînii viitoare vor începe la Stockholm negocieri între oficialități britanice și reprezentanți ai țărilor scandinave, Elveției, Austriei și Portugaliei. Scopul acestor negocieri ar fi crearea unui nou organism economic așa numita „Comunitate comercială", care — după ziarul englez „MANCHESTER GUARDIAN" — ar „contracara Piața Comună", intrată în vigoare la 1 ianuarie a.c. și la care participă Germania occidentală, Franța, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburgul.

Creînd „Piața Comună", monopolurile din Germania occidentală, Franța, Italia și celelalte țări, au lovit — de la bun început — în pozițiile monopolurilor engleze. După cum se știe, de peste 25 de ani, majoritatea țărilor, în prezent membre ale „Pieții Comune" și anume Olanda, Luxemburgul, Belgia, Italia, au constituit una din cele mai de seamă piețe de desfacere ale mărfurilor engleze. Odată cu constituirea „Pieții Comune" s-au ascuțit brusc contradicțiile dintre țările Europei occidentale care au intrat în acest organism și țările rămase în afară.

Timp de luni de zile, țările în afara „Pieții Comune", în frunte cu Marea Britanie, au dus tratative cu rivalii lor pentru a se ajunge la o soluție convenabilă ambelor. Dar toate aceste încercări au eșuat și proiectata întîlnire de la Stockholm marchează tocmai trecerea la contracțiuni organizate din partea adversarilor „Pieții Comune", ceea ce este de natură să întețească războiul economic dintre diferite țări capitaliste ale Europei occidentale. „Marea Britanie a mers pînă la limita concesiilor în încercarea de a evita discriminările dăunătoare... Inițiate de țările „Pieții Comune"... față de mărfurile engleze, spune sdp. tăminatul britanic „YORKSHIRE POST". Cele șapte țări care vor duce negocieri la Stockholm, subliniază „YORKSHIRE POST" — „sînt pe deplin justificate în consultările lor pentru a vedea ce este de făcut spre a-și salva comerțul reciproc".

Manifestarea acestor fenomene în zilele conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe, cînd diplomații occidentali fac tot ce le stă în putință pentru a ascunde divergențele din sînul lor, determină o serie de comentatori să se refere la consecințele politice ale acestui război economic. Astfel ziarul englez „NEWS CHRONICLE" scrie că „din punct de vedere politic alianța celor șapte intrate și mai mult perspectiva ca Marea Britanie să participe cîndva la unitatea Europei occidentale. Suedia, Elveția și Austria își bazează politica națională pe neutralitate și vor ripostă pînă la capăt oricărei alianțe politice sau militare".

Fără îndoială, escalarea contradicțiilor economice dintre țările capitaliste vest-europene tocmai în aceste zile nu poate să nu pe influențeze puternic și de nu înrăutățirea situației economice din aceste țări. Unul din cele mai caracteristice fenomene în această privință este criza de desfacere a cărbunelui, care a lovit cruntă țările participante la așa numita „Comunitate europeană a cărbunelui și oțelului" (C.E.C.O.).

După cum informează ziarul francez „LE MONDE" stocurile de cărbune nevîndut ale țărilor participante la C.E.C.O. au continuat să crească în luna aprilie cît. cu încă 2,3 milioane de tone. La sfîrșitul lunii aprilie, în fiecare țară care face parte din C.E.C.O. stocurile de cărbune nevîndut atingeau cifre uriașe ca: 10.310.000 tone în Germania occidentală, 9.640.000 tone la Franța, 7.540.000 tone în Belgia, 1.195.000 tone în Saar. „Aceasta este cea mai însemnată creștere înregistrată de un an — arată ziarul „Le Monde" — ceea ce face ca stocurile să atingă nivelul record de 38,1 milioane tone față de 18,9 milioane tone în aprilie 1958".

Ținînd seama de această situație, tot mai mulți oameni de afaceri din Europa occidentală își îndreaptă privirile spre normalizarea legăturilor economice cu țările lagărului socialist, încercînd să înlăture astfel urmările negative pe care le-o avut politica „războiului rece" în acest domeniu. Ecoul larg stîrnit de recentul acord comercial încheiat de Anglia cu Uniunea Sovietică ilustrează cu prisosință acest lucru.

VASILE INOAN

Stocurile de cărbune nevîndut ale C.E.C.O. (Comunitatea europeană a cărbunelui și oțelului) au atins nivelul record de 38,1 milioane tone.

(Ziarele)

Turiști vizitînd piramida lui Kefren (Egipt).. Marea piramidă a lui Keops (Egipt)... și cea mai mare piramidă din lume, piramida de cărbune a C.E.C.O. (Europa occidentală).

Desen de CIK DAMADIAN

Cronica teatrală

„Viața lui Galileo Galilei"

de Bertolt Brecht

„Berliner Ensemble"

În mărea operei lui Brecht, **Mama** se situează chiar în centrul tematic, pe care-l reprezintă lupta oamenilor și a popoarelor pentru cucerirea libertății și păcii prin doborîrea străvechii exploatări de clasă. **Viața lui Galileo Galilei**, scrisă cu un deceniu mai tîrziu, reprezintă una din numeroasele raze care pornesc din acest centru sau converg spre el: ea ne vorbește anume despre lupta tot atît de veche și grea a omului pentru triumful rațiunii, despre răspunderea omului de știință în fața popoarelor, despre scopul în care sînt folosite cercetările și descoperirile sale.

Considerînd lupta dintre știință și religie din punctul de vedere al omului de știință, al savantului, înțelesul ei major este că misiunea omului de știință este de a servi poporul, de a nu lăsa puterile și cuceririle sale pradă exploatatorilor, tiranilor, forțelor reacționare și obscurantiste. Cu alte cuvinte, că idealul și funcțiunea savantului sînt în primul rînd de natură etică, nu de natură erudită.

Pentru a demonstra această teză, Bertolt Brecht a scris această viață a unuia din cei mai mari creatori științifici, din cei mai mari savanți pe care i-a avut lumea, alegîndu-și eroul în persoana ilustrului matematician, fizician și astronom Galileo. Epoca în care a trăit acest genial cercetător al naturii, a fost o epocă de culme în conflictul știință-religie, și l-ar fi putut oferi lui Brecht o galerie infinită de eroi, căci, după cum spunea Engels, Renașterea a creat nenumărați „giganți". Totuși Brecht l-a ales pe Galileo deoarece în viața și activitatea acestuia el a aflat elementele unei zguduitoare drame a savantului, deosebit de pildui toare pentru epoca noastră de mare avînt științific și tehnic, și pentru savanții ei: căci pe scriitorul comunist nu l-a interesat cazul unui savant de la începuturile secolului XVII-lea, decît pentru valoarea ei de actualitate deosebit de stringentă. Galileo Galilei, după o viață pusă în slujba adevărului, a rațiunii și a științei, după crearea unei opere geniale care a zguduit din temelii învățătura înaintată a bisericii despre viață și lume s-a lăsat intimidat de amenințările bisericii și a abjurat, conform formulelor sinistre ale Inchiziției, toate descoperirile sale.

Din punctul de vedere al creației sale, această renegare i-a folosit, căci astfel el a mai avut timp pentru a-și desăvîrși opera. Deci, din punctul de vedere cel mai strîmt, actul său de trădare morală a folosit științei. Dar lecția și concluzia lui Brecht, nu este, pe bună dreptate, aceasta: în momentul în care, entuziasmat de primirea manuscrisului faimoaselor „Discorsi", fostul său elev Andrea Sarti (care în clipa abjurării îl condamnase cu ură și dispreț) îl reabilitează și îl slăvește în numele științei, bătrînul savant mărturisește că se consideră un trădător al științei, exclus din rîndurile savanților, decăzut de la orice demnitate și glorie științifică. Deoarece, spune el, **„victoria rațiunii nu poate fi decît victoria oamenilor care luptă în numele ei".** Iar mai apoi: **„Eu susțin sus și tare că singurul scop al științei este de a ușura viața neînchipuit de grea a omenirii".** Viziunea adevăratului destin al științei și al savanților se rostește prin gura lui Galilei, în cuvinte care sînt lăcute să răsune puternic, pentru timpul nostru: **„Dacă oamenii de știință se vor lăsa intimidați de stăpînitorii lipsiți de scrupule, mulțumindu-se să îngrămădească cunoștințe de dragul cunoștințelor, întreaga știință e în pericol de a fi schilodită, iar noile noastre mașini se pot transforma în noi suferințe pentru oameni". În sfîrșit: „Prăpastia ce vă desparte de oameni poate deveni într-o zi atît de mare, încît strigătul nostru de bucurie, stîrnit de vreo descoperire epocală, ar putea să nu trezească alt ecou decît un strigăt universal de groază".** Pentru că s-a lăsat intimidat de stăpînitori, marele om închele fără cruțare: **„Acum înțeleg că mi-am trădat menirea. Un om care face ceea ce am făcut eu, nu mai are ce căuta în rîndul oamenilor de știință".**

Viața lui Galilei s-a reprezentat pentru prima oară în Statele Unite, în anii ultimi ai războiului. Cred că nu e nevoie să insist prea mult asupra înțelesului acestei drame și acestor ultime cuvinte ale genialului om de știință, atunci cînd mulți dintre savanții lumii burgheze, în posesiunea unei „descoperiri epocale, se lăsau intimidați de stăpînitori", punînd rodul cercetărilor lor în slujba ațîțătorilor la război, a dușmanilor progresului și ai oamenilor. Dacă însă ei nu aud ca răspuns la „trădarea" lor, un „strigăt universal de groază", ci unul de revoltă, și de condamnare hotărîtă, aceasta se datorește faptului că țările socialiste au pus știința în slujba poporului, și stăpînesc ele înșile pe „descoperirea epocală", o utilizează în scopuri pașnice, și ca o opreliște în calea celor ce ar dori s-o utilizeze în scopuri criminale. Dar aceasta nu schimbă cu nimic datele problemei omului de știință și ale țelurilor științei în lumea capitalistă. Confesiunea de finală amărăciune, de profundă zguduire a conștiinței, rostită de Galileo Galilei, rămîne una din paginile cele mai emoționante și mai convingătoare închinate acestei mari probleme a epocii noastre.

E profund regretabil că informînd despre valoarea ideologică și teoretică a piesei lui Brecht, nu mai avem loc pentru a vorbi și despre calitățile ei literare caracteristice. Să încercăm măcar a le întrezări prin valoarea spectacolului realizat de „Berliner Ensemble", spectacol de mare frumusețe și forță educativă. Într-o operă în care se vorbește foarte mult despre papalitate, regizorul și-a dat seama că nu poate fi mai catolic decît papa, adică mai brechtian decît Brecht. Erich Engel s-a conformat caracterului de dramă epică al lui Brecht, observînd cu strictețe obiectivitatea și cursivitatea egală a povestirii și continuînd-i curgerea prin ritmul neîntrerupt al succesiunii tablourilor (în treisprezece tablouri, o singură pauză), ceea ce verifică, în subsidiar, sufletul excepțional al tablourilor. Drama fiind în mod consecvent lipsită de **intîmplări dramatice**, întreaga ei valoare rezidă în atracția exercitată de lungile (dar cui i s-au părut lungi?) expuneri, susțineri, argumentări, și chiar discursuri ale personajelor, în dezvoltarea acelei captații pe care încearcă s-o exercite unele asupra altora, polemizînd și manevrînd în jurul operii lui Galileo Galilei și a destinului său. Regizorul a știut, pe urma scriitorului, să scoată la iveală puterea de viață a ideilor și a conflictului de idei, realizînd o adevărată radiografie a țesăturii sociale pe care o exprimă; acțiunea și oamenii au constituit un tot cu înțeles istoric concret și cu înțeles universal prelungit, totdeauna reliefate și limpezi. O scenă ca aceea a carnavalului popular, cu coloratura grotesca violent medievală, nu a fost în dezacord cu scenele de lungi dezbateri politico-științifice ecrise de Brecht în limbajul cel mai modern și mai actual cu putință.

Pe sublimul, dar dureros Galilei, l-a interpretat Ernst Busch, vechi actor brechtian, într-o imagine de rară originalitate, frumusețe și forță. Rareori ne-a fost dat să vedem un actor, mai clasic, prin echilibru, sobrietate, pasiune reținută, gesticulație măsurată și în general prin dezvoltarea sigură și armonioasă a rolului pînă la proporțiile unei arhitecturi închegate. El l-a împrumutat lui Galilei, ca imagine generală, înfățișarea unui țăran savant, a unui erudit plin de vitalitate simplă și omogenă, ceea ce a dat prăbușirii lui finale o tristețe infinită, neașteptată. În limitele acestei imagini, și în serviciul ei, vocea aspră, repezită, gestul brusc, mimica stimulat măreață, respectuoasă sau umilă, au adăogat multe, nenumărate particule la această creație minuțioasă și amplă în același timp. Rolul lui Galilei reprezintă și ocupă aproape toată piesa. Ceea ce nu înseamnă că Regine Lutz, interpreta Virginiei, fiica savantului, nu ne-a putut arăta, mai ales în partea a doua a dramei, un talent neobișnuit, cu ajutorul căruia a dat acestei ființe mărginite, definitiv lucată în bigotism religios, o viață patetică, demnă de compătimire.

Acești cu totul remarcabili sînt fără îndoială Eckeschard Schall, Ernst Otto Fuhrman, Norbert Christian, Gert Scheffer, Lothar Bellag, W. Lohse și toți acei actori care în acest spectacol au fost utilizați în ceea ce teatrul nostru numește deobicei figurație, ei afirmînd că joacă roluri mute și aducînd o contribuție substanțială la atmosfera și varietatea dramei.

Nu se poate încheia o relatare chiar sumară, fără a elogia decorul, care a situat acțiunea piesei într-o uriașă cutie de metal cu reflexe roșiatice, adevărată celulă de temniță sau cuptor infernal, care sugerează caracterul feudal clerical al epocii și apăsarea emistră a tercoarei mistico-religioase.

RADU POPESCU

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Conferința miniștrilor Afacerilor Externe

Calea propusă de Uniunea Sovietică pentru rezolvarea problemei Berlinului occidental

GENEVA 30 (Agerpres). — Corespondență specială: Simbătă a avut loc la Palatul Națiunilor din Geneva cea de-a 13-a ședință plenară a Conferinței miniștrilor Afacerilor Externe.

Ședința a fost prezidată de ministrul britanic de Externe, Selwyn Lloyd. Ședința a fost consacrată discutării problemei Berlinului. Primul a luat cuvîntul A. A. Gromîko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

În cursul schimbului de păreri cu privire la Tratatul de pace cu Germania — a spus A. A. Gromîko — delegația sovietică a avut deja posibilitatea de a expune unele considerente în problema Berlinului. Acum este necesar să examinăm mai amănunțit de ce guvernul sovietic îi acordă o atenție atît de mare și în ce constă esența propunerilor noastre în problema Berlinului. Acest lucru este cu atît mai necesar cu cît propunerile Uniunii Sovietice au provocat în țările Occidentului numeroase comentarii care denaturează sensul acestor propuneri.

Dacă ne referim — a spus Gromîko — la perioada cînd au fost elaborate acordurile între aliați cu privire la Berlin și ne amintim de situația din acele vremuri, trebuie să recunoaștem că, de bună seamă, singurul lucru care nu a suferit schimbări în ultimii 14 ani este regimul de ocupație din Berlinul occidental. Peste tot însă, în întreaga Germanie au avut loc schimbări care au înlăturat însăși baza acordurilor cvadripartite cu privire la Berlin; din punct de vedere statal, politic și economic partea occidentală a orașului a devenit acum o insulă pe teritoriul R.D.G. în jurul căreia se dezvoltă și se întărește deja de zece ani un nou stat german — Republica Democrată Germană.

Regimul de ocupație în Germania a fost de mult depășit de viață, viața a șters împărțirea Germaniei pe zone de ocupație, a devenit de mult de domeniul trecutului mecanismul de control al aliaților pentru Germania, mecanism care avea ca una din verigi statutul cvadripartit al Berlinului.

Berlinul, fiind capitala istorică a Germaniei, a fost fixat ca reședință a Consiliului de control, fapt despre care astăzi amintește numai o clădire pustie din sectorul american. Într-un cuvînt, în Germania viața își urmează cursul, iar Berlinul occidental rămîne un fel de rezervație a rămășițelor de ocupație.

Cine va avea curajul să conteste că oricît ar fi fost de prevăzători oamenii de stat care au hotărît încă din anii războiului soarta Berlinului, oricît ar fi fost de rezonabile pentru condițiile din acea vreme hotărîrile elaborate atunci, aceste hotărîri nu pot rămîne în vigoare la infinit, ci, după cum se știe, nici nu au fost luate în acest scop.

Cînd vorbim despre problema Berlinului, ne referim în primul rînd la lichidarea regimului de ocupație în Berlinul occidental și nu este vorba numai de a lichida comandamentele străine din Berlin, de a da jos panourile cu inscripțiile: „Acum intrați în sectorul american al Berlinului" fixate acum 14 ani. Este necesar să se înlăture situația anormală existentă în care Berlinul occidental ca urmare a menținerii artificiale a regimului de ocupație, este folosit de puterile N.A.T.O., inclusiv R.F.G., și de unele cercuri extremiste din Germania Occidentală, pentru desfășurarea unei activități subversive și a unei propagande dușmănoase împotriva U.R.S.S., R.D.G. și a altor țări socialiste.

Ar fi inutil să enumerăm zecile organe de spionaj și organizații subversive aflate în Berlinul occidental. Consider că aceste date sînt cunoscute în suficientă măsură tuturor celor prezenți aici.

În Berlin se creează o atmosferă de încordare, de nervozitate chiar și numai în urma faptului că în interiorul acestui oraș fac serviciul, fac instrucție și au contacte directe între ele unități militare americane, engleze, franceze, sovietice și germane, care fac parte din trupele unor grupări militare opuse una alteia. În aceste condiții există o teamă permanentă că orice incident de importanță locală poate lua proporțiile unui conflict grav.

Situația periculoasă din Berlin este complicată și de faptul că cele trei puteri de ocupație, amplasîndu-și trupe în centrul R.D.G., consideră posibil să ignoreze acest stat, guvernul lui, legile lui. În aceste condiții chiar și incidente lipsite de importanță, ale căror urmări ar putea fi înlăturate pe calea unei înțelegeri obișnuite, se transformă în probleme de importanță internațională, devin obiectul unei acute polemici politice, sînt însoțite de acțiuni provocatoare împotriva R.D.G.

Autoritățile militare din S.U.A., Anglia și Franța mențin în Berlinul occidental puterea nelimitată care le permite să țină sub control viața obștească, politică, economică și culturală a acestei părți a orașului. Potrivit declarațiilor oficiale din 5 mai 1955, cei trei comandanți aliați pot anula legile date de autoritățile din Berlinul occidental „în cazul cînd ele nu corespund legislației aliate sau altor măsuri ale autorităților aliate sau dreptului autorităților aliate".

Nu este oare momentul să recunoaștem ca nejustificat amestecul în treburile interne ale germanilor și să renunțăm la acest amestec? După părerea guvernului sovietic acest moment a sosit de mult.

Trebuie să pornim de la bun început de la recunoașterea necesității ca participanții la conferință să-și unească eforturile pentru a face ca situația din Berlin să corespundă situației create în Germania și necesității întăririi păcii și securității popoarelor europene. Sarcina conferinței noastre în problema Berlinului, a subliniat în continuare A. A. Gromîko, este de a se încheia acordurile cvadripartite pregătite încă în timpul războiului, cu un acord nou care să corespundă acestui scop. Dacă se va manifesta hotărîrea de a obține aceasta, este neîndoielnic că acest acord va fi elaborat.

Nu este necesar să vorbim acum în amănunt despre atitudinea delegației sovietice față de propunerile celor trei puteri în problema Berlinului, întrucît am făcut acest lucru mai înainte.

Este însă necesar să repet din nou că propunerile puterilor occidentale referitoare la Berlin sînt de la un capăt la altul inacceptabile. Ele nu pot constitui obiectul unor discuții.

Cum se poate aștepta ca Uniunea Sovietică, care a pus de mult capăt regimului de ocupație pe teritoriul fostei zone sovietice de ocupație și care a recunoscut suveranitatea celor două state germane, să poată fi de acord cu menținerea în indiferent ce formă, a regimului de ocupație din Berlin. Dar tocmai aceasta urmăresc cele trei puteri al căror plan are drept scop să permanentizeze ocupația în Berlinul occidental și să o extindă asupra Berlinului răsăritean, smulgîndu-l Republicii Democrate Germane.

Este puțin probabil să se poată conta pe un succes în eforturile noastre, dacă cele trei puteri vor privi ca și pînă în prezent sectoarele occidentale ale Berlinului ca un fel de pradă de război, ca pe un fel de trofeu pe care intenționează să îl mențină după 14 ani de la sfîrșitul războiului.

Propunerile concrete ale guvernului sovietic în problema Berlinului sînt cunoscute tuturor participanților la conferință. După ce a expus pe scurt esența acestor propuneri, A. A. Gromîko a spus în continuare: **Guvernul sovietic pornește de la principiul că pot și trebuie să fie elaborate garanții pentru existența independentă și liberă a orașului liber Berlinul occidental și pentru relațiile lui neîngrădite atît cu țările din Est cît și cu cele din Vest, garanții de natură să spulbere orice îndoială în legătură cu intențiile participanților la acordul cu privire la statut al Berlinului occidental și să asigure o situație stabilă și de neclintit Berlinului occidental ca unitate politică de sine stătătoare.** Stipulațiile cu privire la garantarea statutului de oraș liber ar putea, după părerea noastră să fie expuse într-un document special semnat de cele patru puteri.

Delegația sovietică este dispusă să discute și formele în care O.N.U. ar putea contribui la garantarea existenței independente a orașului liber, Berlinul occidental.

După cum a declarat deja oficial, guvernul R.D. Germane este dispus ca, în ce îl privește, să garanteze Berlinului occidental statutul de oraș liber și legături libere cu lumea exterioară.

Se pune întrebarea: cine trebuie să supraveghere respectarea statutului de oraș liber? Probabil că pentru aceasta va fi necesar să se creeze un organ special. Un asemenea organ ar putea fi după părerea noastră, o comisie permanentă alcătuită din reprezentanții celor patru puteri și R.D. Germană. Noi nu considerăm însă că această comisie ar fi ceva de genul unei autorități supreme pentru orașul liber. Ea nu trebuie să aibă vreo funcție administrativă sau executivă. De competența ei ar fi doar să supravegheze ca toate părțile interesate să respecte cu strictețe și neabătut statutul de oraș liber și să fie asigurată independența acestuia. Comisia ar putea prezenta cu regularitate guvernelor țărilor care au semnat acordul cu privire la statutul de oraș liber, precum și Consiliului de Securitate al O.N.U., rapoarte cu privire la rezultatele supravegherii exercitate de ea.

Dezvoltarea Berlinului occidental ca oraș liber demilitarizat va asigura o economie stabilă și echilibrată. După cum se știe, în prezent dezvoltarea industrială a Berlinului occidental a rămas considerabil în urma celorlalte părți ale Germaniei.

Lichidarea regimului de ocupație în Berlinul occidental nu ar știrbi interesele, nu ar afecta prestigiul nici unuia din statele interesate și nu ar crea avantaje unilaterale nici uneia din părți. Acesta este, dacă dorim, compromisul echitabil care ar putea fi acceptat din punctul nostru de vedere de toate părțile interesate fără a afecta nici prestigiul, nici securitatea acestor părți.

Sîntem, firește, dispuși să examinăm odată cu discutarea acestei probleme, în vederea unui acord reciproc acceptabil toate propunerile care pot servi la realizarea acestui scop.

Uniunea Sovietică nu dorește ca prin reglementarea situației anormale creată în Berlin să obțină vreun avantaj unilateral și nu urmărește nici un alt scop decît înlăturarea sursei de încordare în centrul Germaniei și Europei.

Ca să vorbim deschis, guvernul sovietic consideră crearea orașului liber departe de a fi soluția ideală a problemei Berlinului occidental. Abordarea cea mai justă a acestei probleme ar fi, firește, extinderea suveranității depline a R. D. Germane asupra Berlinului occidental.

Dar exercitarea de către R.D.G. a suveranității sale asupra Berlinului occidental ar provoca o ruptură dureroasă a rîndurilor economice și politice create în Berlinul occidental ceea ce, după cum se știe, R.D.G. nu dorește.

Dacă se poate vorbi despre o concesie în legătură cu declararea Berlinului occidental oraș liber, ar trebui să se vorbească despre concesia făcută de R.D.G.

Pentru noi toți este desigur clar că crearea orașului liber este o hotărîre provizorie pentru perioada pînă la unificarea Germaniei și constituirea unui stat german unic. Totodată trebuie să se recunoască că acest pas ar aduce un folos evident cauzei unificării Germaniei.

După părerea noastră, cel mai bine ar fi ca problema Berlinului să fie rezolvată în cadrul Tratatului de pace cu Germania în cazul realizării unui acord asupra acestui tratat. Prin reglementarea pașnică, ar dispărea, firește, orice drepturi și privilegii de ocupație ale puterilor învingătoare ale Germaniei și s-ar crea condiții pentru dezvoltarea pașnică nu numai a Berlinului, dar și a întregii Germanii. Evident, în condițiile existenței celor două state germane, chiar și după semnarea Tratatului de pace nu ne putem închipui pentru Berlinul occidental altă rezolvare decît declararea lui oraș liber pînă la unificarea Germaniei.

Acestea sînt observațiile pe care am dorit să le facem în mod special în problema Berlinului ținînd seama că toți participanții la conferința noastră au recunoscut importanța și urgența acestei probleme.

★

A luat apoi cuvîntul ministrul britanic de Externe Selwyn Lloyd. Deși a declarat că este pentru menținerea ocupației în Berlinul occidental, Lloyd a recunoscut totuși necesitatea de a se găsi o cale de îmbunătățire a situației din Berlinul occidental. El a recunoscut de asemenea că situația creată în Berlinul occidental este anormală dar a condiționat orice soluționare a problemei de unificarea Germaniei. În încheierea ședinței a vorbit ministrul francez de Externe, Couve de Murville. El a declarat la început că discursul șefului delegației sovietice „cuprinde multe elemente și că trebuie desigur să reflectăm mai mult la ele înainte de a răspunde la tot ce s-a spus". Ministrul de Externe francez a respins însă propunerea de a se crea orașul liber Berlinul occidental. Cei doi miniști occidentali care au vorbit în ședința de simbătă nu au putut aduce argumente valabile împotriva propunerii sovietice. Ședința miniștrilor de Externe a fost ridicată după două ore și jumătate de discuții. Nu s-a stabilit data viitoarei ședințe plenare. În cursul serii miniștrii de Externe occidentali au fost oaspeți la dineul oferit de A. A. Gromîko.

—o—

Anuarul O. N. U. cu privire la creșterea populației globului

NEW YORK 30 (Agerpres) — Potrivit cifrelor publicate în ultima ediție a anuarului demografic al ONU, populația globului crește cu 45 de milioane de locuitori anual, cifră egală cu întrega populație a Franței.

Peste jumătate din cei 2.800.000.000 locuitori ai globului, trăiesc în Asia și 14 la sută în Europa. Aproximativ jumătate din populația globului trăiește în următoarele țări: R. P. Chineză — 640 milioane, India — 400 milioane, Uniunea Sovietică — peste 200 milioane și Statele Unite — peste 170 milioane.

Semnarea Declarației comune a delegațiilor de partid și guvernamentale ale R. P. Albania și U. R. S. S.

TIRANA 30 (Agerpres). — A.T.A. transmite: La 30 mai a fost semnată la Tirana Declarația comună a delegațiilor de partid și guvernamentale ale Republicii Populare Albania și Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Din partea albaneză Declarația a fost semnată de Enver Hodja, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania și de Mehmet Shehu, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Albania. Din partea sovietică declarația a fost semnată de N. S. Hrușciov, prim-secretar al C. C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Conferirea titlului de cetățean de onoare al orașului Tirana tovarășului N. S. Hrușciov

TIRANA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 mai în clădirea Consiliului popular al orașului Tirana a avut loc ceremonia conferirii titlului de cetățean de onoare al orașului Tirana tovarășului Nikita Sergheevici Hrușciov. La ceremonie au participat: delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Sovietice în frunte cu N. S. Hrușciov, Enver Hodja, Mehmet Shehu, Hadji Lleshi și alți conducători ai Albaniei, precum și reprezentanți ai vieții publice din Tirana.

Înmînînd lui N. S. Hrușciov diploma de cetățean de onoare al orașului Tirana, Rifat Dedia, președintele Comitetului executiv al Consiliului popular al orașului Tirana, a rostit o cuvîntare. N. S. Hrușciov, conducătorul delegației de partid și guvernamentale a U.R.S.S., întîmpinat cu aplauze furtunoase, a rostit o cuvîntare de răspuns.

Oaspeții sovietici au mers apoi pe bulevardul Stalin unde tovarășul N. S. Hrușciov a sădit în parc doi puieți în amintirea vizitării Tiranei.

Oaspeții sovietici au vizitat de asemenea Universitatea de stat din Tirana. În piața din fața clădirii Universității s-au adunat studenții și profesorii Universității. Rectorul Universității Zia Kelici a salutat în numele celor prezenți pe tovarășul N. S. Hrușciov și pe membrii delegației. N. S. Hrușciov a rostit o cuvîntare de răspuns. Cuvîntarea lui a fost subliniată în repetate rînduri prin aplauze furtunoase, urale.

Oaspeții sovietici au vizitat apoi, Muzeul de arheologie și etnografie.

★

TIRANA 30 (Agerpres). — A.T.A. transmite: În după-amiaza zilei de 30 mai, la Tirana a avut loc un mare miting consacrat vizitei delegației de partid și guvernamentale a U.R.S.S., condusă de N. S. Hrușciov.

La miting au participat aproximativ 120.000 de persoane. La sosirea lor, N. S. Hrușciov și ceilalți membri ai delegației au fost salutați prin îndelungate ovații. Cu acest prilej, Enver Hodja și N. S. Hrușciov au rostit cuvîntări.

Mitingul din orașul albanez Durres

Marea Adriatică să devină o mare a păcii

Cuvîntarea lui Gogo Nushi

DURRES 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 mai a avut loc la Durres un miting cu prilejul vizitării orașului de către delegația de partid și guvernamentală a U.R.S.S. Luînd cuvîntul Gogo Nushi, membru al Biroului Politic al Partidului Muncii din Albania, a declarat că poporul liber și independent al Albaniei construiește de 15 ani o viață nouă.

În prezent în Albania există o industrie modernă care dă o producție de 18 ori mai mare în comparație cu anul 1938. Țărănimea noastră a pășit în mod ireversibil pe calea colectivizării. Sectorul agricol cooperatist cuprinde de pe acum 76 la sută din întreaga suprafață arabilă a țării. Întreaga noastră țară a devenit un mare șantier de construcție. Exemplul tipic al mărețului progres al industriei și agriculturii este raionul Durres. Aici în portul Durres au fost descărcate cele mai moderne mașini pentru combinate și fabrici, hidrocentrale, S.M.T.-uri etc, care ne-au fost dăruite de poporul sovietic pentru ca să putem scăpa de sărăcie, pentru ca să putem păși pe calea industrializării și a dezvoltării agriculturii, pe calea construirii socialismului.

DORIM, a spus G. Nushi, CA ÎN INTERESUL GENERAL, MAREA ADRIATICĂ, CARE SCALDĂ ȚĂRMURILE ALBANIEI, SĂ DEVINĂ O MARE A PĂCII ȘI CA PORTUL DURRES SĂ DEVINĂ PORTUL PRIETENIEI, COLABORĂRII ECONOMICE ȘI CULTURALE CU VECINII NOȘTRI ȘI CU TOATE POPOARELE.

În încheiere G. Nushi a subliniat că valul entuziasmului care a cuprins întreaga Albanie în legătură cu vizita delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice, arată că prietenia albano-sovietică însuflețește poporul albanez, că este pentru el dătătoare de viață.

Cuvîntarea lui N. A. Muhitdinov

Luînd cuvîntul N. A. Muhitdinov, membru al prezidiului C. C. al P.C.U.S., secretar al C.C. al P.C.U.S., a mulțumit locuitorilor orașului pentru primirea prietenească. N. A. Muhitdinov a declarat că prietenia dintre Uniunea Sovietică și Albania se va întări și se va dezvolta necontenit și pe viitor pentru binele celor două popoare, în interesele păcii și socialismului. **Uniunea Sovietică,** a spus N. A. Muhitdinov, **acordă o mare importanță întăririi unității lagărului socialist, colaborării frățești și ajutorului reciproc între țările socialiste.** În legătură cu sarcinile mărețe trasate de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. pentru următorii șapte ani, colaborarea dintre țările sistemului socialist mondial va continua să se dezvolte.

Deși țările socialismului ocupă numai o pătrime din teritoriul globului, totuși ca urmare a îndeplinirii și depășirii planului septenal de dezvoltare a economiei U.R.S.S., precum și datorită ritmului înalt de dezvoltare a economiei țărilor de democrație populară, țările sistemului socialist mondial vor produce în viitorul apropiat peste jumătate din întreaga producție industrială mondială.

Pentru rezolvarea acestei sarcini, a spus N. A. Muhitdinov, popoarele Albaniei, Uniunii Sovietice și celorlalte țări ale lagărului socialist au nevoie de o pace trainică și îndelungată. **Putem să vă asigurăm, dragi prieteni,** a spus N. A. Muhitdinov, **că guvernul sovietic face și va face tot ce este necesar pentru întărirea păcii și securității popoarelor.**

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● În seara de 29 mai a avut loc pe scena Teatru'ui de Varietăți din Varșovia premiera piesei românești „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian. Piesa a fost pusă în scenă de scenograful Ștefan Norris de la Teatrul Național „I. L. Caragiale" din București, bucurîndu-se de o primire călduroasă, fiind viu aplaudată. (Ag.)

● Misiunea de legătură a Comandamentului suprem al Armatei populare vietnameze a protestat cu hotărîre împotriva participării reprezentanților și a avioanelor militare sudvietnameze la manevrele aeriene efectuate de blocul militar S.E.A.T.O. în regiunea insulelor Filipine. (Ag.).

● La 29 mai, împuterniciții ai R.D.G. au remis cancelarului R.F.G., K. Adenauer un mesaj din partea lui Walter Ulbricht, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane. În mesajul său Walter Ulbricht repetă propunerea cu privire la semnarea unui pact de neagresiune între cele două state germane, prezentată de el în numele guvernului R. D. Germane. (A.D.N.)

● La 30 mai la Bonn a avut loc semnarea acordului între guvernul U.R.S.S. și guvernul R.F. Germane cu privire la schimbul cultural, științific și tehnic. (TASS).

● Ieri a sosit la Istanbul o escadră de nave a flotei maritime militare franceze sub comanda amiralului Cabanier. Navele vor rămîne aici pînă la 4 iunie. (Ag).

● Prof. Feodor Hitrov, chirurg din Moscova, a elaborat și aplicat în practică o metodă eficientă de restaurare a faringelui uman grav traumatizat. După operație, bolnavul respiră, mănîncă și vorbește normal. (TASS)

● Cu prilejul împlinirii a 60 de ani, scriitorul sovietic Leonid Leonov a fost decorat cu Ordinul Lenin. Pentru meritele sale Leonid Leonov a mai fost decorat în trecut cu Ordinul Lenin, Ordinul Steagul Roșu al Muncii și Ordinul Marelui Război pentru apărarea Patriei clasa I. (TASS)

● Într-un comunicat al Ministerului Educației Naționale se precizează că în cursul anului școlar 1959—1960 toți copiii de vîrstă școlară din R.D. Vietnam vor putea urma cursurile școlilor primare. (Ag.).

● În regiunea Autonomă Tibetană Kanțe, din Sicuan, funcționează peste 100 școli primare ale căror cursuri sînt urmate de 24.000 copii din Tibet, fii și fiice ale foștilor șerbi și sclavi, precum și o școală medie și o școală pedagogică. (Ch. N.).

● Președintele Eisenhower a trimis Congresului spre aprobare acordurile privitoare la transferul de echipament pentru armele nucleare Germaniei Occidentale, Turciei, Olandei și Canadei. (Ag)

● Este pe terminate turnarea primului film sovietic în culori pentru ecran panoramic circular, care va rula pe ecranul unui cinematograf construit în incinta expoziției de la Moscova a realizărilor economiei naționale a U.R.S.S. (TASS).

● La 29 mai avioane de vînătoare ale forțelor aeriene militare ale R. P. Chineze au doborît în regiunea Enpin, provincia Guanțun un avion clankaișist de provenință americană de tip „B-17". Cele 12 persoane care se aflau pe bordul avionului au pierit. (Ch. N.)

● Consiliul japonez pentru interzicerea bombelor atomice și cu hidrogen a anunțat că în luna iunie va fi organizat un marș al păcii spre Hiroșima. (Ag.)

● La 80 km. nord-vest de capitala R.D. Vietnam, în Viet Tri, se află în curs de construcție o nouă fabrică modernă de hîrtie, care va fi a cincea mare întreprindere de hîrtie din R.D. Vietnam și producția ei anuală se va ridica la 20.000 tone de hîrtie. (Ag.).

Săptămîna la Geneva

Dintr-un anumit punct de vedere titlul este deosebit de impropriu. Din punctul de vedere al activității diplomatice legate de conferința miniștrilor Afacerilor Externe, săptămîna nu a mai fost săptămînă, iar Geneva nu a mai deținut în exclusivitate locul de sediu al tratativelor. Miercuri și joi nu s-au ținut ședințe. În schimb obișnuitul weekend a fost aproape desființat prin ședințele care au avut loc simbătă. În total s-au ținut doar trei ședințe plenare deschise, în rest întîlnirile între miniștrii Afacerilor Externe au căpătat forme atît de variate, întîlniri închise, dineuri-conferințe și altele încît este greu de făcut un bilanț exact pe baza unei delimitări precise.

Cînd ministrul Afacerilor Externe al Angliei Selwyn Lloyd a sugerat amînarea conferinței la nivel înalt pe un vapor, el nu avea de unde să prevadă că foarte curînd ministru Afacerilor Externe însăși va atinge un nivel deosebit de înalt, ducînd tratative pe bordul avionului lui Christian Herter și chiar la Casa Albă în prezența președintelui Eisenhower. Astfel, această săptămînă prin larga lucrărilor a marcat estomparea practicilor tradiționale care au caracterizat asemenea întîlniri în trecut și reliefarea puternică a faptului că metoda tratativelor, a discutării într-o atmosferă de lucru a problemelor litigioase, a devenit elementul dominant, principala cerință a realității. Deși în mod oficial tratativele au fost întrerupte, în fapt ele au continuat în condiții neoficiale. Acest lucru constituie o dovadă în plus că în viața internațională dacă sînt folosite cum se cuvine posibilitățile existente se poate ajunge la îngropare pentru totdeauna a spiritului războiului rece caracteristic diplomației occidentale de pînă acum.

Tratativele de la Geneva au intrat în faza cînd în centrul atenției miniștrilor Afacerilor Externe se află propunerile concrete. Dintre acestea desprindem următoarele: completarea prevederilor Tratatului de pace propus de U.R.S.S. cu o serie de prevederi care ține seama de declarațiile reprezentanților occidentali, problema viitorului statut al Berlinului occidental, o serie de idei cuprinse în planul „pachet" al puterilor occidentale luate separat cum sînt propunerea cu privire la crearea comitetului pe întreaga Germanie pentru apropierea celor două state germane, semnarea unei declarații a S.U.A., U.R.S.S., Anglia și Franța cu privire la rezolvarea prin mijloace pașnice a problemelor litigioase, neacordarea de ajutor agresorului, crearea unei zone de limitare a armamentelor etc.

Este interesant de remarcat că în comentariile unor ziariști burghezi care se află la Geneva se oglindește tot mai mult faptul că pe măsură ce conferința avansează din stadiul prezentării de propuneri în cel al găsirii de soluții reciproc acceptabile, în însăși grupul diplomaților occidentali pierd tot mai mult terenul susținătorii soluțiilor în spiritul „războiului rece". Acest fenomen se manifestă pînă și în interiorul unor delegații occidentale. Corespondenții occidentali semnalează că există de pildă „importante deosebiri de vederi" în cadrul delegației americane. În unele delegații unde „disciplina este mai puțin strictă ca la Foreign Office sau la Departamentul de Stat, se manifestă tot felul de idei personale formulate de unii delegați". Este evident că acest corespondent se referă la situația din cadrul delegației franceze. Instruit în afară Foreign Office-ului și a Departamentului de Stat, este greu să îl includ în rîndul instituțiilor diplomatice „disciplinate" și Ministerul de Externe de la Bonn. Corespondentul ziarului „New York Times", Drew Middleton, se plînge de faptul că miniștrii de Externe occidentali pot controla numai ceea ce se spune în sala de ședințe și la conferințele de presă. „Dar, adaugă el, conversațiile particulare între membrii delegațiilor nu au fost controlate. Și tocmai aceste conversații au creat cea mai mare bătaie de cap".

Aceiași corespondent arată că pozițiile delegaților francezi și vest-germani care continuă să adopte o politică rigidă sînt din ce în ce mai izolate. Deși, în ședințele publice, Selwyn Lloyd și-a controlat reacțiile față de atacurile la adresa Angliei provenind din preajma delegaților francezi și vest-germani, în particular, el ar fi declarat răspicat că nu are intenția să se lase intimidat de francezi care la nevoie nu ar putea furniza după expresia lui nici „un om, o pușcă sau un zingur avion".

Ziarul „New York Times" dă, ceea ce s-ar putea numi, un fel de avertisment „intriganților" din culisele delegațiilor occidentale. El scrie: „Această combinare a prieteniei de suprafață cu anarhia subterană poate să determine unele guverne să tragă concluzia că singurul mijloc de a purta tratative cu Uniunea Sovietică sînt tratativele bilaterale. În mod paradoxal, francezii și germanii care au contribuit cel mai mult la crearea actualei situații, tocmai ei au fost acela care s-au pliat cel mai zgomotos atunci cînd primul ministru Macmillan s-a dus la Moscova pentru a discuta cu premierul Hrușciov. Dar purtarea lor actuală, subliniază în încheiere ziarul „New York Times", ar putea convinge pe ceilalți șefi de guverne că domnul Macmillan a procedat just".

Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe își începe mîine cea de a patra săptămînă. Dacă puterile occidentale vor trage toate concluziile din lecțiile pe care le oferă nu săptămînal ci zilnic realitățile irezistibile ale zilelor noastre atunci încheierea cu succes a conferinței, mult așteptată la întreaga lume va fi mult mai aproape decît prevăd pesimiștii de profesie. Și pentru prima dată de la începerea conferinței pesimismul lor ar putea avea accente de sinceritate pentru că ar privi exclusiv soarta „războiului rece" care le este atît de drag.

N. LUPU

ÎNARMAREA BUNDESWEHRULUI CU ARMĂ NUCLEARĂ — UN PERICULOS FOCAR DE RĂZBOI

GENEVA 30 (Agerpres). La 29 mai a avut loc la „Casa Presei" din Geneva conferința de presă a delegației R.D.G. la conferința miniștrilor Afacerilor Externe. În fața unui mare număr de reprezentanți ai presei occidentale și străine a luat cuvîntul generalul-locotenent Hoffmann, prim locțiitor al ministrului Apărării Naționale al R.D.G.

Hoffmann a citat numeroase fapte care arată pericolul pe care îl prezintă militarismul agresiv reînviat în Germania occidentală, care dispune acum de Bundeswehrul vestgerman instruit în vederea războiului atomic, de foști generali hitleriști. Hoffmann a opus acestei evoluții periculoase a evenimentelor din Germania occidentală fapte convingătoare dovedind caracterul democratic și pașnic al forțelor armate naționale ale R.D.G. care stau de strajă realizărilor socialiste ale primului stat al muncitorilor și țăranilor din istoria Germaniei.

Referindu-se la Bundeswehrul vestgerman, Hoffmann a declarat că în realitate efectivul Bundeswehrului a depășit de mult cifra dată în comunicatele oficiale potrivit cărora în anul 1959 efectivul Bundeswehrului vestgerman a ajuns la 235.000 de oameni. Bundeswehrul reprezintă în momentul de față, cea mai mare, al doilea contingent al N.A.T.O. și ziua cînd el va ocupa primul loc în N.A.T.O. nu este atît de departe.

Referindu-se la viitoarele planuri de formare și înarmare a Bundeswehrului, Hoffmann a atras în mod deosebit atenția asupra pericolului înarmării cu arme atomice și rachete a militariștilor și revanșarzilor vestgermani, înarmare care a început.

Redacția Piața Scînteii Tel. 17.60.10. Administrația 17.60.10—17.60.20 Interior 1.400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și diuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. 11: Tricornul. Concert în fa și La plată; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) 10: Regele Lear; la: Doamna nevăzută; 20: Casa Vodă; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio) 19: Sărbătoarea; 15: Omul cu mitraliera; 20: Moralitatea doamnei Dulska; **Armatei** (sala Magheru) 10: Utilul meșei; 16: Femeia îndrăznețe; 20: Ținta poarta Brandenburg; **Armatei** (sala Uranus) 10 și 20: Monahii nebotiți; 16: Marea aventură a lui Tom Sawyer; **Municipal** (sala Matei Millo) 10: Evaș; 15: A 12-a noapte; 20: Pădurea; **Municipal** (sala Eliman Sirkici) 10: Soțul ideal; 15: Tabe, Iaske și Cadir; 20: Moarele unui comis voiajor; **Tineretului** 10: Viforul; 16: Isteria mărgăritei; 20: Brifaunicos; **„C. Nottara"** (sala Libertatea) 10: Filoxera. Martorul; 20: Nora; **„C. Nottara"** (sala din C. Miller) 10: Nota zero la purtare; 20: Ferestre deschise; **Muncitoresc, C.F.R.** 15: Domnișoara Nastasia; 19.30: Domnul Puntila și sluga sa Matti; **Operetei** 19.30: Boccaccio; **„C. Tănase"** (sala Savoy) 11 și 20: Pe aripile cerului; **„C. Tănase"** (sala Victoria) 20: București 900; **Circul de Stat** 16.30 și 20.30: Flori de mai.

CINEMATOGRAFE: **Patria, București:** Fata din Kiev; **Grădina Dinamo, Libertății:** Dorința; **Vasile Alecsandri, Arta, Miorița:** Lady Hamilton; **Magheru, Lumina, Grădina 13 Septembrie, 8 Martie, Drumul Sării:** Fazanul 15; **I. C. Frimu, Înfrățirea între popoare, 1 Mai:** Tremi prietenie; **Republica, Elena Pavel, Gh. Doja:** Eden Aros; **Centrali:** Cîntecul de la capătul lumii; 13 **Septembrie, Cultural, G. Coșbuc:** O slujbă importantă; **Maxim Gorki, 23 August:** Burghezii gentilomi; **Victoria, Vasile Roaită, Al. Sahia:** Oleko Dundici; **Timpuri Noi:** În slujba păcii, Gusa endemică, Spitală și tehnică 20.30, Sport Sovietic 14.05, Leonora, Dansuri ușoare, Lumii și ce-i iezi; **Tineretului, Aurel Vlaicu:** Steagul pe turnuri; **Al. Popov:** Sub cerul strălucitor, Un zbor în soliteți, Ursi mici; **Grivița Minunea:** 8 Mai; Intre noi păsînii; **30 Decembrie:** Ivan cel Groaznic (seria I a); **Unirea:** Ivan cel Groaznic (seria II a); **Volga:** Grădinarul spaniol; **C. David, T. Vladimirescu:** Marinarul îndrăgostit; **Flacăra:** Amigo; **Munca:** Haiducii; **Donca Simo:** De partea cealaltă; **Popular:** Melba; **Ilie Pintilie:** Facerea lumii; **Mihai Eminescu:** Orașul liber; **N. Bălcescu:** Cei 44; **Olga Bancic:** Misiune specială; **G. Bacovia:** În întîmpinarea fericirii; **16 Februarie:** Născuți în furtună; **B. Delavrancea:** Căpcana lupilor.

TELEVIZIUNE: 9: Emisiune pentru pionieri și elevi „Cravata Roșie"; 9.30: Poșta muzicală — cîntă pentru copii Emilia Petrescu, primsolistă a Filarmonicei de Stat „George Enescu" și Sibila Chicos, artistă emerită; 9.20: Film pentru copii: „Strada nu loc de-joacă"; 10: Teatrul de păpuși „Tăndărică" prezintă scenete „Baia magică-rusului"; 10.15: Film pentru copii: „Doi vînători"; 10.30: Emisiunea pentru sate; În jurul orei 13.15 transmisie de la stadionul 23 August a întîlnirilor de fotbal dintre echipele Rapid-Dinamo București și Progresul-C.C.A.; 19: Informațiile după amiezii; 19.05: Prezentarea filmului clasic sovietic „Țiganii"; 20.30: Jurnalul televiziunii; 21: Program de serenade; 22.15: Ultimele știri și rezultatele sportive.

TIMPUL PROBABIL

Institutul Meteorologic Central anunță pentru zilele de 1, 2 și 3 iunie următorul timp probabil:

În București: Vremea se menține nestabilă și favorabilă ploilor temporare și sub formă de averse, mai ales la începutul intervalului. Vînt cu intensificări de scurtă durată. Temperatura în creștere.

În țară: Vremea se menține nestabilă și favorabilă ploilor temporare și sub formă de averse, mai ales la începutul intervalului. Vînt potrivit, cu intensificări de scurtă durată. Temperatura în creștere. Minimele vor fi cuprinse între 4 și 16 grade, iar maximele între 16 și 27 grade.